ஸ்ரீ

திருஞானமுத்திரைக் கோவை
தொகுதி 1.

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

கம்ப ராமாயணம்

பால, அயோத்தியா, ஆரண்ய காண்டங்கள்

பதிப்பாசிரியர்:

பெரியன்: வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்

திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலயம்,
ஆழ்வார்திருநகரி.

விலை 8—0—0
ரூபாய் எட்டு

திருஞான முத்திரைக்கோவை எண். 14

கம்ப ராமாயணம்

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

பால காண்டம்

சென்னை
யூனிவர்ஸிட்டி தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த
ஸ்ரீ.உ.வே. ராவ்சாகிப் மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள்
பரிசோதித்தது.

பிரசுரகர்த்தர் :
பெரியன் : வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்
ஆழ்வார்திருநகரி.

 1942 [விலை ரூ. 2-0-0

ஸ்ரீராமஜயம்

பதிப்புரை

ஸ்ரீமத் கம்ப இராமாயணம் ஆழ்வார்திருநகரிச் சுவடிப் பிரதி (ஏழு காண்டங்களுஞ் சேர்ந்தது) ஒன்று குலமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமபிரான் அனுக்கிரகத்தால் 1926-ம் வருடம் கிடைக்கப் பெற்று 1927-ம் வருடத்தில் முற்றும் பிரதிசெய்து ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. இப்பிரதியில் "இராமாயணம் திருவேங்கடம் உறங்காவில்லி தாஸர்சரிராமாயண ஏடு பார்த்து 970-ம் ஆண்டு ஆவணிமீ 31-உ எழுதி முடித்த"தாகத் தெரிய வந்தது. இதற்கிடையில் சுந்தர காண்டம் முடியவுள்ள மற்றும் இரண்டு கோர்வைச் சுவடிகளும் கிடைத்தன. இவைகளும் முன் பிரதியையே ஒத்திருந்தன.

இப்பிரதிகள் பற்றிப் பெரியோர்களிடம் விசாரிக்குங்கால், இப்பிரதேசத்தில் சுமார் 200 ஆண்டுகட்குமுன் இராமாயணம் சாத்தாதவர் என்றும், இராமாயணம் திருவேங்கடம் தாசர் என்றும், இராமாயணம் திருவேங்கடம் உறங்காவில்லி தாசர் என்றும் பெயர்கள் கொண்ட ஒருவர் இராமாயணத்தில் சுத்த பாடங்கள் வழங்கி வந்தவரெனவும் அச்சுப் பிரதிகளுக்கு முன்னுள்ளகாலம் வரை இங்குள்ள பெரியோர்கள் இதைப் கற்று வந்தனர்களென்றும் அறிந்தேன், இவ்வபிப்ராயத்தை ஆமோதித்து கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த இவ்வூர் நித்தியவாசி ஸ்ரீ உ. வே. அப்புசடகோப ராமானுஜாசாரியார் M. O. L. அவர்களும் கூறியதோடு அந்தப் பிரதியாயிருந்தால் மிகவும் உயர்தரமாகவே கற்றோர்கள் மதித்து ஆதரிக்கத்தக்கதாயிருக்கும் எனவும் கூறினர்கள்.

இவர் (இராமாயணம் சாத்தாதவர்) சுமார் இரு நூறு ஆண்டுகட்குமுன் உள்ள தமிழ்ப் பண்டிதர்களில் ஒரு முக்கிய ஸ்தானம் வகித்தவரென்பது, அக்காலத்தில் 'வேங்கடத் துறைவான் கவிராயர்' என்பார் 896-ம் ஆண்டில் இயற்றி அரங் கேற்றிய "மாறன்கோவை"க்கு இவர் கூறியுள்ள சிறப்புப் பாயிரத்தாலும், 'சேஷகவி' இயற்றிய "பராங்குச நாடகம்" என்ற (அச்சாகாமல் சென்னை கவர்ன்மெண்ட் சுவடிக் காட்சி சாலையில் காணும்) பிரதியில் "960-ம் ஆண்டு இராமாயணம் சாத்தாதவரும் பார்த்து அரங்கேற்றியது" எனக் கூறியுள்ளதாலும் தெரிய வருகிறது.

இதிலுள்ள கதைப் போக்குகள், வித்தியாசங்கள் ஆழ்வார்கள் அருளியுள்ள இராமாவதார சம்பந்தமான பாசுரங்களையும், கம்ப ராமாயணத்தையே தாரகமாகக் கொண்ட இராம நாடகத்தையும் அநுசரித்துக் காண்கின்றன.

இப்பிரதியில் கூறியுள்ள தொகைக்கவியில் (எண்ணிக்கையிலுட்படாது தனியாய்) காண்புதன்படி படலம் 168-ம் கவி 12016 உள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. ஸ்ரீ. உ. வே. வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார் ஸ்வாமியுடைய உரைப்பதிப்புகளிலும் இந்தப் பாடங்கள் புதிய பாக்கள் முழுவதும் காண்பதுடன் பெரும்பாலும் கொள்ளத்தக்கதாகவே கையாண்டிருப்பதும் காண்க.

இது சம்பந்தமாய் அரிய பெரிய அன்பரும் சென்னை பல்கலைத் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைத்தலைவருமான உயர்திரு; ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப்பிள்ளை, B. A., B. L. அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொண்டதில் அவர்களும் பாராட்டியதோடு இப்பாடாந்தரங்கள் உள்ள பிரதிகளே ஆழ்வார்திருநகரிப் பக்கம் உள்ளனவென்றும், தமக்கும் இதுபோல் பிரதிகள் கிடைத்துள்ளனவென்றும், எவ்விதமும் இதுபோன்று அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள பிரதிகள் அவ்வப்படியே வெளிவருதல் நலமெனவும் கூறினர்கள். அத்தோடு கம்ப இராமாயணம் உள்ளபடியை பெரியோர்கள் காண மிக்க உதவியாயிருக்குமெனவும் அறிவித்தார்கள்.

ஆகவே எவ்விதமும் இந்தக் கோர்வை ஒன்று வெளிப்படுத்த ஆசையுண்டாயிற்று. குல எம்பெருமான் திருநாமம் புனைந்துள்ள சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீ. உ. வே. ராவ் சாகிப் மு. இராகவையங்கார்ஸ்வாமி மிகவும் கிருபைகூர்ந்து தமது அரிய பெரிய வேலைகளுக்கிடையே பரிசோதித்து உதவினார்கள் இவர்கள்பால் என்றும் நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடையேன்.

திருஞானமுத்திரை
பிரசுராலயம்
ஆழ்வார்திருநகரி
23–8–1942

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்.

ஸ்ரீ

தோகைக் கவிப்படி இந்தச் சுவடியில் காணும் படலம்.

திருவிருத்தம் விபரங்கள்:—

1. பாலகாண்டம்:

2. திருவயோத்தியா காண்டம்

3. ஆரண்ய காண்டம்

ஸ்ரீ

[illegible] துணை.

ஸ்ரீ வானமாமலை மடம் ஆஸ்தான வித்வான்

தென்திருப்பேரை அபிநவ காளமேகம்

ஸ்ரீ. உ. வே. அநந்த கிருஷ்ணய்யங்கார் ஸ்வாமி

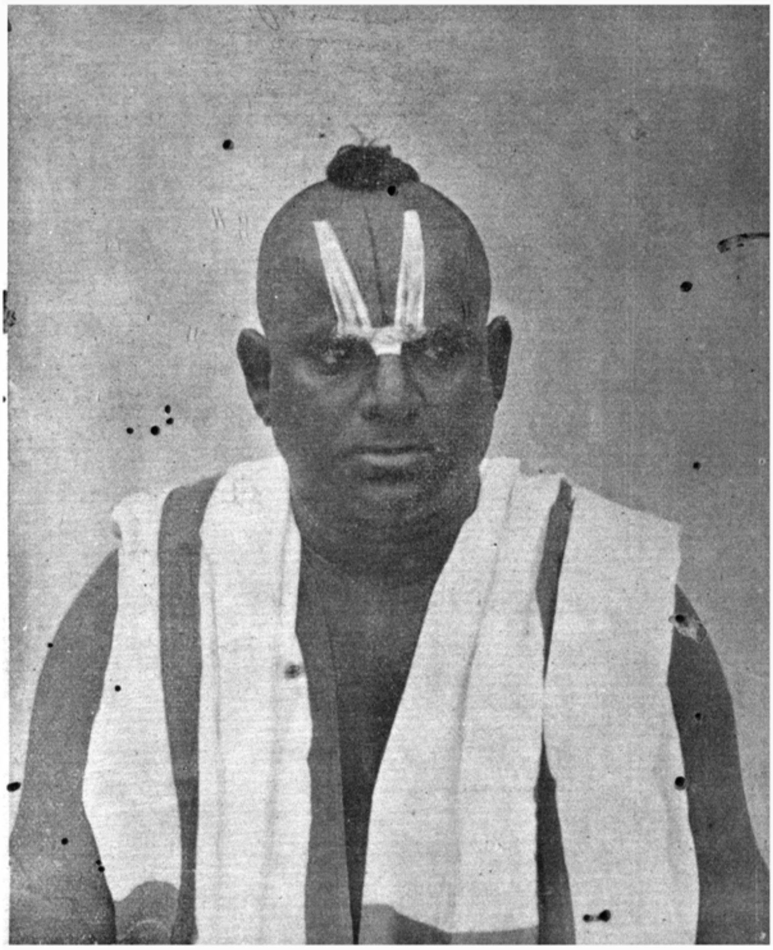
1—8—42ல் இயற்றியருளிய

ஆ சி ரி ய ப் பா

சீரயன் தேவியாம் பாரதி யருளோன்
தக்க விசைக்கவிச் சக்கர வர்த்தியாம்
கம்பனிங் கன்புடன் அம்புவிப் புலவோர்க்(கு)
இன்னமு தாகவே முன்னமே நல்கிடும்
இராகவன் கதையாம் இராமா யணத்தைக்
குருகூர் வாவிக் குருகூ ரதனில்
மகிழ்மா றன்தான் மகிழ்தமிழ்க் கழக
அங்கத் தினராம் துங்கப் புலவோர்
ஓட்டிடைமை யாகவே ஏட்டி லமைத்திடும்
குற்றமே அணுகா நற்றமிழ்ப் பாவை
இரும்புக ழோங்கும் இருரா கவருள்
இராவ் ஸாஹிப் இராகவர் பார்வைமேல்
மாசில் குணதத தேசிக மயங்கார்
என்றிடும் சீமான் இன்றமிழ்ச் செல்வன்
சீரமை வேங்கட நாரணப் பெரியன்
புதல்வர் நால்வருள் முதல்வ னேனென்
தந்தையா ருளத்தைச் சிந்தையி லுணர்ந்தோன்
குருகூர் ஆலயக் கருகூ லத்தை
முறைமையாக் காக்கும் முறைக்குல திலகன்
வந்த வறிஞர்பால் சந்தத மன்புளான்
தேனிலு மின்மொழிச் சீநி வாசனே
இச்செகம் மெச்சிட அச்சியற் றினனே.

உரிமையுரை

பாரகம் புகழ் ராமாயணத் தினிற்
    பாலகாண்டப் பதிப்பொன்று பாவலா
சீரகந்திகழ ராகவன் காதலாற்
    செவ்விதாக்கி யுதவின னஃ(து)
ஏரகந் திகழுங் குரு கூரினில்
    எந்தையாம் பெரியன். திரு. வேங்கட
நாரண னெனுந் தேசிகப் பூசுரன்
    நற்றமிழ்க் குரிசிற்குரித் தாமரோ.

ஆழ்வார்திருநகரி

ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்நிதி ஸ்தாநிகரும், தெற்குத் திருவேங்கட முடையான்
ஸ்ரீராமன் அழகர் சந்நிதிகளின் சொந்தக்காரரும், மிராசுதாரருமான)

பெரியன் தேசிகமய்யங்கார் என்ற
பெரியன். வேங்கிட்டநாராயணய்யங்கார்.

1864 — 1925

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமஜயம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தருகை நீண்ட தயரதன் றன்றரும்
இருகை வேழத் திராகவன் றன்கதை
திருகை வேலைத் தரைமிசைச் செப்பிடக்
குருகை நாதன் குரைகழல் காப்பதே.

தோகைக்கவி

கரைபொரு காண்ட மேழு கதைகளா யிரத்தெண் ணூறோ
டுரைதரு விருத்தம் பன்னீ ராயிரத் தொருபத் தாறிற்
பரவமர் பத்து நாலு படலநூற் றறுபத் தெட்டு
வாமுறு கம்பன் சொன்ன வண்ணமு மெண்பத் தேழே.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கம்ப ராமாயணம்

பால காண்டம்

பல சுருதி

க. நாடிய பொருள்கை கூடும் ஞானமும் புகழு முண்டாம்,
வீடியர் வழியு மாக்கும் வேரியங் கமலை நோக்கும்
நீடிய வரக்கர் சேனை நீறுபட் டொழிய வாகை
சூடிய சிலையி ராமன் றோள்வலி கூறு வோர்க்கே. 1

உ. அன்ன தான மகிலநற் றானமுங்
கன்னி தானங் கபிலையின் றானமுஞ்
சொன்ன தான பலமெனச் சொல்லுவார்
மன்னி ராம கதைமற வார்க்கரோ. 2

ங. மற்றொரு தவமும் வேண்டா மணிமதி லிலங்கை மூதூர்ச்
செற்றவன் விசையப் பாடல் தெரிந்ததி லொன்று தன்னைக்
கற்றவர் கேட்போர் நெஞ்சங் கருதுவோ ரிவர்கள் பார்மேல்
உற்றர சாள்வர் பின்னு மும்பராய் வீட்டிற் சேர்வார். 3

சரசுவதி துதி

பொத்தகம் படிக மாலை குண்டிகை பொருள்சேர் ஞான
வித்தகந் தரித்த செங்கை விமலையை யமலை தன்னை
மொய்த்தகொந் தளக பார முகிண்முலைத் தவள மேனி
மைத்தகு கருங்கட் செவ்வா யணங்கினை வணங்கல் செய்வாம்.

ஆஞ்சநேயர் துதி

ரு. அஞ்சிலே யொன்று பெற்றா னஞ்சிலே யொன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே யொன்றா றாக வாருயிர் காக்க வேகி
அஞ்சிலே யொன்று பெற்ற வணங்கைக்கண் டயலா ரூரில்
அஞ்சிலே யொன்றைவைத்தா னவனம்மையளித்துவப்பான். 5

கடவுள் வணக்கம்

சு. உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலு நீக்கலு நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவ ரன்னவர்க் கேசர ணாங்களே. 6

எ. சிற்கு ணத்தர் தெரிவரு நன்னிலை
எற்கு ணர்த்தரி தெண்ணிய மூன்றினில்
முற்கு ணத்தவ ரேமுத லோரவர்
நற்கு ணக்கட லாடுத னன்றரோ. 7

அ. ஆதி யந்த மரியென யாவையும்
ஓதி னாரல தில்லென வுள்ளன
வேத மென்பன மெய்ந்நெறி நோன்மையன்
பாத மல்லது பற்றலர் பற்றிலார். 8

அவையடக்கம்

கூ. ஓசை பெற்றுயர் பாற்கட லுற்றொரு
பூசை முற்றவு நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி யறையலுற் றேன்மற்றக்
காசில் கொற்றத் திராமன் கதையரோ. 9

௰. நொய்தி னொய்யசொன் னூற்கலுற் றேனெனை
வைத வைவின் மராமர மேழ்துளை
எய்த வெய்தவர்க் கெய்திய மாக்கதை
செய்த செய்தவர் சொன்னின்ற தேயத்தே. 10

கக. துறைய டுத்த விருத்தங் கவித்தொகைக்
குறைய டுத்த செவிகளுக் கோதில்யாழ்
நறைய டுத்த வசுணநன் மாச்செவிப்
பறைய டுத்தது போலுமென் பாவரோ. 11

கஉ. வைய மென்னை யிகழவு மாசெனக்
கேட்ப வும்மி தியம்புவ தியாதெனிற்
பொய்யில் கேள்விப் புலமையி னேன்புகல்
தெய்வ மாக்கதை மாட்சி தெரிக்கவே. 12

கங. முத்த மிழ்த்துறை யின்முறை நோக்கிய
உத்த மக்கவி ஞர்க்கொன் றுணர்த்துவன்
பித்தர் சொன்னவும் பேதையர் சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும் பன்னப் பெறுவரோ. 13

க௪. அறையு மாடரங் கும்மடப் பிள்ளைகள்
தறையிற் கீறிடத் தச்சருங் காய்வரோ
இறையுங் கேள்வி யிலாதவென் புன்கவி
முறையி னாலுணர்ந் தோரு முனிவரோ. 14

நூல்வழி

கரு. தேவர் பாடையி னிக்கதை செய்தவர்
மூவ ரானவர் [1] தம்முளு முந்திய
நாவி [2] னானுரை யின்படி நான் றமிழ்ப்
பாவி னாலிது ணர்த்திய பண்பரோ. 15

இடம்

கசு. நடையி னின்றுயர் நாயகன் றோற்றத்தின
இடைநி கழ்ந்த விராமாவ தாரப்பேர்த்
தொடைநி ரம்பிய தோமறு மாக்கதை
சடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயிற் றந்ததே. 16

பாயிரம்

கஎ. பராவரு மிராமன் மாதோ டிளவல்பின் படரக்கான்போய்
விராதனைக் கரனை மானைக் கவந்தனை வென்றி கொண்டு
மராமரம் வாலி மார்பு துளைத்தனை வகுத்துப் பின்னர்
இராவணன் குலமும் பொன்ற வெய்துட னயோத்தி வந்தான்.

கஅ. அம்பிலே சிலையை நாட்டி யமரர்க்கன் றமுத மீந்த
தம்பிரா னென்னத் தானுந் தமிழிலே [3] தாலே நாட்டிக்
கம்பநா டுடைய கோமான் கவிச்சக்ர வர்த்தி பார்மேல்
நம்புபா மாலை யாலே நரர்க்கெலின் னமுத மீந்தான். 18

(பிரதி) [1] தம்முனா. [2] ஞானுரை. [3] தன்னை?

கக. எண்ணிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழின்மேற் சடையன் வாழ்வு
நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர் தன்னிலே கம்ப நாடன்
பண்ணிய விராம காதை பங்குனி யத்த நாளிற்
கண்ணிய வரங்கர் முன்னே கவியரங் கேற்றி னானே. 19

முற்றும்.

க. ஆற்றுப்படலம்

க. ஆச லம்புரி யைம்பொறி வாளியுங்
காச லம்பு முலையவர் கண்ணெனும்
பூச லம்பு நெறியின் புறஞ்செலாக்
கோச [1]லம்புனை யாற்றணி கூறுவாம். 20

உ. நீற ணிந்த கடவு ணிறத்தவான்
ஆற ணிந்துசென் றார்கலி மேய்ந்தகிற்
சேற ணிந்த முலைத்திரு மங்கைதன்
வீற ணிந்தவன் மேனியின் மீண்டவே. 21

ந. பம்பி மேகம் பரந்தது பானுவால்
நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினான்
அம்பி னாற்றது மென்றகன் குன்றின்மேல்
இம்பர் வாரி யெழுந்தன போன்றவே. 22

ச. புள்ளி மால்வரை [2]பொன்னென நோக்கிவான்
வெள்ளி வீழிடை வீழ்ந்தன தாரைகள்
உள்ளி யுள்ளதெல் லாமுவந் தீயுமவ்
வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே. 23

ரு. மானம் நந்தல னாகி மனுநெறி
போன தண்குடை வேந்தன் புகழென
ஞான முந்திய நான்மறை யாளர்கைத்
தான மென்னத் தழைத்தது நீத்தமே. 24

தலையு மர்க்கமுந் தாளுந் தழீஇயதி
னிலைநி லாதிறை நின்றது போலவே
மலையி னுள்ளவெல் லாங்கொண்டு மண்டலால்
விலையின் மாதரை யொத்தது வெள்ளமே. 25

(பிரதி) [1] லம்புக் லாற்றணி. [2] பொன்னென.

எ. மணியும் பொன்னு மயிற்றழைப் பீலியும்
அணியு மானைவெண் கோடு [1]மகிலுந்தண்
இணையி லாரமு மின்னகொண் டேகலால்
வணிக மாக்களை யொத்தது வாரியே. 26

அ. பூநி ரைத்தமென் றூது பொருந்தியும்
தேன ளாவியுஞ் செம்பொன் விராவியும்
மான மாமணி யும்வரன் றலால்
வான வில்லை நிகர்த்தது வாரியே. 27

கூ. மலையெ டுத்து மரங்கள் முறித்துமா
டலைமு தற்பொருள் யாவையு மேந்தலால்
அலைக டற்றலை யன்றணை வேண்டிய
நிலையு டைக்கவி யொத்தது நீத்தமே. 28

க0. ஈக்கள் வண்டொடு மொய்ப்ப வரம்பிகந்
தூக்க மேமிக வுட்டெளி வின்றியே
தேக்கெ றிந்து வருதலிற் றீம்புனல்
வாக்குந் தேனுகர் மாக்களை மானுமே. 29

கக. பணைமு கக்களி யானைபன் மாக்களோ
டணிவ குத்தென வீர்த்திரைத் தார்த்தள்ளி
மணியு டைக்கொடி வந்துமுந் தூன்றலாற்
புணரி மேற்பொரப் போவது போன்றதே. 30

க௨. இரவி தன்குலத் தெண்ணில்பல் வேந்தர்தம்
பரவு நல்லொழுக் கின்படி பூண்டது
சரயு வென்பது தாய்முலை யன்னதிவ்
வுரவு நீணிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம். 31

க௩. கொடிச்சிய ரிடித்த சுண்ணங் குங்குமங் கோட்ட மேலம்
நடுக்குறு சாந்தஞ் சிந்து ரத்தொடு நரந்த நாகம்
கடுக்கைநாள் வேங்கை கோங்கு பச்சிலை கண்டில் வெண்ணெய்
அடுக்கலி னடுத்த தீந்தே னகிலொடு நாறு மன்றே. 32

க௪. எயினர்வாழ் சீறூ ரப்பு மாரியி னிரியல் போக
வயின்வயி னெயிற்றி மாதர் வயிறலைத் தோட வோடி
அயின்முகக் கணையும் வில்லும் வாரிகொண் டலைக்கு நீராற்
செயம்வருங் கொற்ற மன்னர் சேனையை மானு மன்றே. 33

(பிரதி) [1] மகிலுத்தண்.

௧௫. செறிநறுந் தயிரும் பாலும் வெண்ணெயுஞ் சேந்த நெய்யும்
உறியொடு வாரி யுண்டு குருந்தொடு மருத முந்தி
மறியுடை யாயர் மாதர் வளைதுகில் வாரு நீராற்
பொறிவரி யரவி னூடும் புனிதனும் போன்ற தன்றே. 34

௧௬. கதவினை முட்டி மள்ளர் கையெடுத் தார்ப்ப வேகி
நுதலணி யோடை பொங்க நுகர்வரி வண்டு கிண்டத்
ததைமணி சிந்த வுந்தித் தறியிறத் தடக்கை சாய்த்து
மதமழை யானை யென்ன மருதஞ்சென் றடைந்த மாதோ. 35

௧௭. முல்லையைக் குறிஞ்சி யாக்கி மருதத்தை முல்லை யாக்கிப்
புல்லிய நெய்த றன்னைப் பொருவரு மருத மாக்கி
எல்லையில் பொருள்க ளெல்லா மிடைதடு மாறு நீராற்
செல்லுறு கதியிற் செல்லும் வினையெனச் சென்ற தன்றே. 36

௧௮. கார்த்தகான் மள்ளர் வெள்ளக் கலிப்பறை கறங்கக் கைபோய்ச்
சேர்த்தநீர்த் திவலை பொன்னு முத்தொடு திரையின் வீசி
நீத்தம்வான் றலைய வாகி நிமிர்ந்தபார் கிழிய நீண்டு
கோத்தகா லொன்றோ டொன்றின் குலமெனப் பிரிந்த வன்றே.

௧௯. கல்லிடைப் பிறந்து போந்து கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்
எல்லையின் மறைக ளாலு மியம்பரும் பொருளீ தென்னத்
தொல்லையி னொன்றே யாகித் துறைதொறும் பிரிந்த சூழ்ச்சிப்
பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும் பொருளும்போற் பரந்தவன்றே.

௨௦. தாதுகு சோலை தோறுஞ் சண்பகக் காடு தோறும்
போதவிழ் பொய்கை தோறும் புதுமணற் றடங்க டோறும்
மாதவி வேலிப் பூக வனந்தொறும் வயல்க டோறும்
ஓதிய வுடம்பு தோறு முயிரென வுலாய தன்றே. 39

ஆற்றுப்படலம் முற்றும்.

---

௨. நாட்டுப்படலம்

௧. வாங்கரும் பாத நான்கும் வகுத்தவான் மீகி யென்பான்
தீங்கவி செவிக ளாரத் தேவரும் பருகச் செய்தான்
ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவை மாந்தி
மூங்கையான் பேச லுற்றா னென்னயான் மொழிய லுற்றேன். 40

உ. வரம்பெலா முத்தந் தத்து மடையெலாம் பணில மாநீர்க்
குரம்பெலாஞ் செம்பொன் மேதிக் குழியெலாங் கழுநீர்க் கொள்ளை
பரம்பெலாம் பவளஞ் சாலிப் பரப்பெலா மன்னம் பாங்கர்க்
கரும்பெலாஞ் செந்தேன் சந்தக் காவெலாங் களிவண் டீட்டம்.

ங. ஆறுபா யரவ மள்ள ராலைவா யமலை யாலைச்
சாறுபா யோசை வேலைச் சங்கின்வாய்ப் பொங்கு மோதை
ஏறுபாய் தமர நீரி லெருமைபாய் துழனி யின்ன
மாறுமா றுடிப் பாடை மயங்குமா மருத வேலி. 42

ச. தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கண் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுக ளினிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ. 43

ரு. நீரிடை யுறங்குஞ் சங்க நிழலிடை யுறங்கு மேதி
தாரிடை யுறங்கும் வண்டு தாமரை யுறங்குஞ் செய்யாள்
தூரிடை யுறங்கு மாமை துறையிடை யுறங்கு மிப்பி
போரிடை யுறங்கு மன்னம் பொழிலிடை யுறங்கு மேகம். 44

சு. தாமரைப் படுவ வண்டுந் தகைவருந் திருவுந் தண்டார்க்
காமுகர்ப் படுவ மாதர் கண்களுங் காம னம்பும்
மாமுகிற் படுவ வாரிப் பவளமும் வயங்கு முத்தும்
நாமுதற் படுவ மெய்யு நாமநூற் பொருளு மன்றே. 45

எ. படையுழ வெழுந்த பொன்னும் பணிலங்க ளுயிர்த்த முத்தும்
இட்டிய பரம்பிற் காந்து மினமணித் தொகையு நெல்லு
மிடைபசுங் கதிர்க ளீன்ற மென்கழைக் கரும்பும் வண்டும்
கடைசியர் முகமும் போதுங் கண்மலர்ந் தொளிரு மாதோ. 46

அ. தெள்விளிச் சிறியாழ்ப் பாணர் தேம்பிழி நறவ மாந்தி
வள்விசிக் கருவி பம்ப வயின்வயின் வழங்கும் பாடல்
வெள்ளிவெண் மாடத் தும்பர் வெயில்விரி பசும்பொற் பள்ளி
எள்ளருங் கருங்கட் டோகை யின்றுயி லெழுப்பு மன்றே. 47

கூ. ஆலைவாய்க் கரும்பின் றேனு மரிதலைப் பாளைத் தேனும்
சோலைவாய் மலரின் றேனுந் தொடையிழி யிறாலின் றேனும்
மாலைவா யுகுத்த தேனும் வரம்பிகந் தோடி வங்க
வேலைவாய் மடுப்ப நீங்கி மீனெலாங் களிக்கு மாதோ. 48

க0. பண்கள்வாய் மிழற்று மின்சொற் கடைசியர் பரந்து நீண்ட
கண்கைகான் முகம்வா யொக்குங் களையலாற் களையி லாமை
உண்கள்வார் கடைவாய் மள்ளர் களைகிலா துலோவி நிற்பார்
பெண்கள்பால் வைத்த நேயம் பிழைப்பரோ சிறியோர்பெற்றால்.

கக. புதுப்புனல் குடையு மாதர் பூவொடு நாவி பூத்த
கதுப்புறு வெறியே நாறுங் கருங்கடற் றரங்க மென்றால்
மதுப்பொழி மழலைச் செவ்வாய்வாட்கடைக் கண்ணின்மைந்தர்
விதிர்ப்புற நோக்கு மன்னர் மிகுதியை விளம்ப லாமே. 50

கஉ. வெண்டளக் கலவைச் சேறுங் குங்கும விரைமென் சாந்துங்
குண்டலக் கோல மைந்தர் குடைந்தநீர்க் கொள்ளைச் சேற்றிற்
றண்டலைப் பரப்புஞ் சாலி வேலியுந் தழீஇய வைப்பும்
வண்டலிட் டோட மண்ணு மதுகர மொய்க்கு மாதோ. 51

கங. பொருந்திய மகளி ரோடு வதுவையிற் பொருந்து வாரும்
பருந்தொடு நிழல்சென் றென்ன வியலிசைப் பயன்றுய்ப் பாரும்
மருந்தினு மினிய கேள்வி செவியுற மாந்து வாரும்
விருந்தினர் முகங்கண் டன்ன விழாவணி விரும்பு வாரும். 52

கச. கறுப்புறு மனமுங் கண்ணிற் சிவப்புறு சூட்டுங் காட்டி.
உறுப்புறு படையிற் றாக்கி யுறுபகை யின்றிச் சீறி
வெறுப்பில களிப்பின் வெம்போர் மதுகையர் வீர வாழ்க்கை
மறுப்பட வாவி பேணு வாரணம் பொருத்து வாரும் 53

கரு. எருமைநா கீன்ற செங்க ணேற்றினோ டேற்றை சீற்றத்
துருமிவை யென்னத் தாக்கி யூழுற நெருக்கி யொன்றாய்
விரியிரு ளிரண்டு கூறாய் வெகுண்டன வினைய நோக்கி
அரியினங் குஞ்சி யார்ப்ப மஞ்சுற வார்க்கின் றாரும். 54

கசு. முள்ளரை முளரி வெள்ளை முளையிற முத்தும் பொன்னுந்
தள்ளுற மணிகள் சிந்திச் சலஞ்சலம் புலம்பச் சாலிற்
றுள்ளிமீன் றுடிப்ப வாமை தலைபுடை சுரிப்பத் தூம்பி
னுள்வரா லொளிப்ப மள்ள ருழுபக டுரப்பு வாரும். 55

கஎ. சேலுண்ட வொண்க ணாரிற் றிரிகின்ற செங்கா லன்னம்
மாலுண்ட நளினப் பள்ளி வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை
காலுண்ட சேற்று மேதி கன்றுள்ளிக் கனைப்பச் சோர்ந்த
பாலுண்டு துயிலப் பச்சைத் தேரைதா லாட்டும் பண்ணை. 56

கஅ. குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடைக் குனிக்கு மஞ்ஞை
அயில்விழி மகளி ராடு மரங்கினுக் கழகு செய்யப்
பயில்சிறை யரச வன்னம் பன்மலர்ப் பள்ளி நின்று
துயிலெழத் தும்பி காலைச் செவ்வழி முரல்வ சோலை. 57

ககூ. முந்துமுக் கனியி னொடு முதிரையு முழுத்த நெய்யுஞ்
செந்தயிர்க் கண்டங் கண்ட மிடையிடை செறிந்த சோற்றிற்
றந்தமி லிருந்து தாமும் விருந்தொடு தமதுண் டென்ன
அந்தண ரமுத வுண்டி யயில்வுறு மமலை யெங்கும். 58

உ0. முறையறிந் தவாவை நீங்கி முனிவுழி முனிந்து வெஃகும்
இறையறிந் துயிர்க்கு நல்கு மிசைகெழு வேந்தன் காக்கப்
பொறைதவிர்ந் துயிர்க்குந் தெய்வப் பூதலந்தன்னிற் பொன்னின்
நிறைபரஞ் சொரிந்து வங்க நெடுமுது காற்று நெய்தல். 59

உக. எறிதரு மரியின் சும்மை யெடுத்தவா ரிட்ட போர்கள்
குறிகொளும் போத்திற் கொல்வார் கொன்றநெற் குவைகள் செய்வார்
வறியவர்க் குதவி மிக்க விருந்துண மனையி னுய்ப்பான்
நெறிகளும் புதையப் பண்டி நிறைத்துமண் ணெளிய வூர்வார்.

உஉ. கதிர்படு வயலி னுள்ள கடிகமழ் பொழிலி னுள்ள
முதிர்புயன் மரத்தி னுள்ள முதிரைகள் புறவி னுள்ள
பதிபடு கொடியி னுள்ள படிவளர் குழியி னுள்ள
மதுவள மலரிற் கொள்ளும் வண்டென மள்ளர் கொள்வார். 61

உந. பருவ மங்கையர் பங்கய வாண்முகத்
துருவ வேற்கணை யொண்பெடை யாமெனக்
கருதி யன்பொடு காமுற்று வைகலும்
மருத வேலியின் வைகின வண்டரோ. 62

உச. ஈர நீர்படிந் திங்கிலத் தேசில
கார்க ளென்ன வருங்கரு மேதிகள்
ஊரி னின்றகன் றுள்ளிட மென்முலைத்
தாரை கொள்ளத் தழைப்பன சாலியே. 63

உரு. தோயும் வெண்டயிர் மத்தொலி துள்ளல்போம்
மாய வெள்வளை வாய்விட் டரற்றவுந்
தேயு நுண்ணிடை சென்று வணங்கவும்
ஆயர் மங்கைய ரங்கை வருந்துவார். 64

௨௬. திணைச்சி லம்புவ தீஞ்சொ லிளங்கிளி
நணைச்சி லம்புவ நாகிள வண்டுபூம்
புனற்சி லம்புவ புள்ளினம் வள்ளியோர்
மனைச்சி லம்புவ மங்கல வள்ளையே. 65

௨௭. வேலை வென்ற விழிச்சியர் வெம்முலை
ஆலை நின்று முனிந்திடு மங்கொர்பால்
பாலை தந்த மதுப்பரு கிப்பரு
வாளை நின்று மதர்க்கு மருங்கெலாம். 66

௨௮. துருவை மென்பிணை யீன்ற துளக்கிலா
வரிம ருப்பிணை வன்றலை யேறுவான்
உருமி டித்தெனத் தாக்குறு மொல்லொலி
வெருவி மால்வரைச சூன்மழை மின்னுமே. 67

௨௯. வள்ளி கொள்பவர் கொள்வன மாமணி
துள்ளி கொள்வன தூங்கிய மாங்கனி
வெள்ளி கொள்வன பொன்விரி புன்னைகள்
பள்ளி கொள்வன பங்கயத் தன்னமே. 68

௩௦. கொன்றை வேய்ங்குழற் கோவலர் முன்றிலிற்
கன்று றக்குங் குரவை கடைசியர்
புன்ற லைப்புனங் காப்பிடைப் போதரச
சென்றி சைக்கு துளைச்சியர் செவ்வழி. 69

௩௧. கன்று டைப்பிடி நீக்கிக் களிற்றினம்
வன்றொ டர்ப்படுக் கும்வன வாரிசூழ்
குன்று டைக்குல மள்ளர் குழுக்குரல்
இன்று ணைக்களி யன்ன மிரிக்குமே. 70

௩௨. சூட்டு டைத்துணைத் தூநிற வாரணம்
தாட்டு ணைக்குடை யத்தகை சான்மணி
மேட்டி ளமைப்பன மின்மினி யாமெனக்
கூட்டி னுய்க்குங் குருவிக் குழாமரோ. 71

௩௩. முட்டி லட்டின் முழங்குற வர்க்கிய
கொட்டு லைக்கமழ் நீரொடு நீத்தந்தான்
பட்ட மென்கமு கோங்கு படப்பைபோய்
நட்ட செந்நெலி னூற்று வளர்க்குமே. 72

௩௪. பெருந்த டங்கட் பிறைநுத லார்க்கெலாம்
பொருந்து செல்வமுங் கல்வியும் பூத்ததால்
வருந்தி வந்தவர்க் கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளைவன யாவையோ. 73

௩௫. பிறைமு கத்தலைப் பெட்பி னிரும்புபோழ்
குறைந றைக்கறிக் குய்னு பருப்பொடு
நிறைவெண் முததி னிறத்தரி சிக்குவை
உறைவ கோட்டமி லூட்டிடந் தோறெலாம். 74

௩௬. கலஞ்சு ரக்கு நிதியங் கணக்கிலா
நிலஞ்சு ரக்கு நிறைவள நன்மணி
பிலஞ்சு ரக்கும் பெறுதற் கரியதங்
குலஞ்சு ரக்கு மொழுக்கங் குடிக்கெலாம். 75

௩௭. கூற்ற மில்லையோர் குற்றமில் லாமையாற்
சீற்ற மில்லைத்தஞ் சிந்தையின் செய்கையால்
ஆற்று நல்லற மல்லதில் லாமையால்
ஏற்ற மல்ல திழித்தக வில்லையே. 76

௩௮. நெறிக டந்து பரந்தன நீத்தமே
குறிய ழிந்தன குங்குமத் தோள்களே
சிறிய மங்கையர் தேயு மருங்குலே
வெறிய வும்மவர் மென்மலர்க் கூந்தலே. 77

௩௯. அகிலி டும்புகை யட்டி லிடும்புகை
நகிலி னாலை நறும்புகை நாவலர்
புகலும் வேள்வியிற் பூம்புகை யோடளாய்
முகிலின் விம்மி முழங்கின வெங்கணும். 78

௪௦. குற்ற பாகு கொழிப்பன கோணெறி
கற்றி லாத கருங்க ணுளைச்சியர்
முற்றி லார முகந்துதம் முன்றிலிற்
சிற்றில் கோலிச் சிதறிய முத்தமே. 79

௪௧. சேம்பு கால்பொராச் செங்கழு நீர்க்குளத்
தூம்பு வாளைச் சுரிவளை மேய்வன
காம்பு கால்பொரக் கண்ணிகன் மால்வரைப்
பாம்பு நான்றன பாரிபகந் தேறலே. 80

சஉ. இயல்புடை பெயர்வன மயின்மணி யிழையின்
வெயில்புடை பெயர்வன முலையவர் குழல்போற்
புயல்புடை பெயர்வன பொழிலவர் விழிபோற்
கயல்புடை பெயர்வன கடிகமழ் கழனி. 81

சங. இடையிற மகளிர்க ளெறிபுனன் மறுகக்
குடைபவர் துவரிதழ் மலர்வன குமுத
மடைபெய ரனமென நடைபயி லளகக்
கடைசியர் முகமென மலர்வன கமலம். 82

சச. விதியினை நகுவன வயல்விழி பிடியின்
கதியினை நகுவன வவர்நடை கமலப்
பொதியினை நகுவன புணர்முலை கலைவான்
மதியினை நகுவன வனிதையர் வதனம். 83

சரு. பகலினொ டிகலுவ படர்மணி மடவார்
நகிலினொ டிகலுவ நளிர்வள ரிளநீர்
துகிலினொ டிகலுவ சுதைபுரை நுரைகார்
முகிலினொ டிகலுவ கடிமண முரசம். 84

சசா. காரொடு நிகர்வன கடிபொழில் கழனிப்
போரொடு நிகர்வன புணர்முலை யணைசூழ்
நீரொடு நிகர்வன நிறைகட னிதிசால்
ஊரொடு நிகர்வன விமையவ ருலகம். 85

சஎ. நென்மலை யல்லன நிரைவரு தாளஞ்
சொன்மலை யல்லன தொடுகட லமிர்தம்
நன்மலை யல்லன நதிதரு நிதியம்
பொன்மலை யல்லன மணிபடு புளினம். 86

சஅ. பந்தினை யிளையவர் பயிலிட மயிலூர்
கந்தனை யனையவர் கலைதெரி கழகஞ்
சந்தன வனமல சண்பக வனமாம்
நந்தன வனமல நறைவிரி புறவம். 87

சகூ. கோகில நவில்வன விளையவர் குதலைப்
பாகியல் கிளவிக ளவர்பயி னடமே
கேகய நகுவன கிளரிளை வளையின்
நாகுகு ளுமிழ்வன நகைபுரை தரளம். 88

௫0. பழையர்தம் மனையன பழநறை நுகரும்
உழவர்தம் மனையன வுழுதொழில் புரியும்
மழவர்தம் மனையன மணவொலி யிசையின்
கிழவர்தம் மனையன கிளைபயில் வளையாழ். 89

௫௧. கோதைகள் சொரிவன குளிரிள நறவம்
பாதைகள் சொரிவன பருமணி கனகம்
ஊதைகள் சொரிவன வுறையுறு மமிர்தங்
காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கனிகள். 90

௫௨. இடங்கொள் சாயல்கண் டிளைஞர் சிந்தைபோற்
றடங்கொள் சோலைவாய் மலர்கொய் தாழ்குழல்
வடங்கொள் பூண்முலை மடந்தை மாரொடுந்
தொடர்ந்து போவன தோகை மஞ்ஞையே. 91

௫௩. வண்மை யில்லையோர் வறுமை [1]யின்மையாற்
றிண்மை யில்லையோர் செறுந ரின்மையால்
உண்மை யில்லைபொய் யுரையி லாமையால்
வெண்மை யில்லைபல் கேள்வி மேவலால். 92

௫௪. எள்ளு மேனலு மிறுங்குஞ் சாமையுங்
கொள்ளுங் கொள்ளையிற் கொணரும் பண்டியும்
அள்ள லாங்களத் தழுதின் பண்டியுந்
தள்ளு நீர்மையிற் றலைம யங்குமே. 93

௫௫. மூக்கிற் றூக்குறு முரிந்த கோதைநேர்
தாக்கிற் றூக்குறும் பறையுந் தண்ணுமை
வீக்கிற் றூக்குறும் விளியு மள்ளர்கை
வாக்கிற் றூக்குறு மொலியு மானுமே. 94

௫௬. கூறும் பாடலுங் குழலின் பாடலும்
வேறு வேறுநின் றிசைக்கும் வீதிவாய்
ஆறு மாறும்வந் தெதிர்த்த தாமெனச்
சாறும் வேள்வியுந் தலைம யங்குமே. 95

௫௭. உயருஞ் சோர்விலா வுயிர்கள் செய்வினைப்
பெயருஞ் செல்கதிப் பிறக்கு மாறுபோல்
அயிருந் தேனுமின் பாகு மாயருக்
தயிரும் வேரியுந் தலைம யங்குமே. 96

(பிரதி) [1] யில்லையாற்.

௬அ. தாலி யைம்படை தழுவு மார்பிடை
மாலை வாயமிர் தொழுகு மக்களைப்
பாலி னூட்டுவார் செங்கைப் பங்கயம்
வானி லாவுறக் குவிவ மானுமே. 97

௬௯. பொற்பி னின்றன பொலிவு பொய்யிலா
நிற்பி னின்றன நீதி மாதரார்
அற்பி னின்றன வறங்க ளன்னவர்
கற்பி னின்றன கால மாரியே. 98

௭௰. சோலை மாநிலந் துன்னி யாவரே
வேலை கண்டுதான் மீள வல்லவர்
சாலும் வார்புனற் சரயு வும்பல
காலி னோடியுங் கண்ட தில்லையே. 99

௭௧. வீடு சேருநீர் வேலை கால்மடுத்
தூடு பேரினு மூலைவி லாநலங்
கூடு கோசல மென்னுங் கோதிலா
நாடு கூறினு நகரங் கூறுவாம். 100

நாட்டுப்படலம் முற்றும்

---

௩. நகரப்படலம்

க. திவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்தநற் பொருளிற்
சீரிய கூரிய தீஞ்சொல்
வவ்விய கவிஞ ரனைவரும் வடநூன்
முனிவரும் புகழ்ந்தன வரம்பில்
எவ்வுல கத்தோர் யாவருந் தவஞ்செய்
தேறுவா னுதரிக் கின்ற
அவ்வுல கத்தோ ரிழிவதற் கருத்தி
புரிகின்ற தயோத்திமா நகரம். 101

உ. நிலயகண் முகமோ திலதமோ கண்ணோ
நிறைநெடு மங்கல நாணோ
இலகுபூண் முலைமே லாரமோ வுயிரி
னிருக்கையோ திருமகட் கினிய

மலர்கொலோ மாயோன் மார்பினன் மணிகள்
வைத்தபொற் பெட்டியோ மலரோன்
உலகின்மே லுலகோ வூழியி னிறுதி
யுறையுளோ யாதென வுரைப்பாம். 102

ந. உமைக்கொரு பாகத் தொருவனு மிருவர்க்
கொருதனிக் கொழுநனு மலர்மேற்
கமைப்பருஞ் செல்வக் கடவுளு முவமை
கண்டிலா நகரது காண்பான்
அமைப்பருங் காத லதுபிடித் துந்த
வந்தரஞ் சந்திரா தித்தர்
இமைப்பிலர் திரிவா ரிதுவலா லிதனுக்
கியம்பலா மேதுமற் றியாதோ. 103

அயின்முகக் குலிசத் தமரர்கோ னகரு
மளகையு மென்றிவை யயனுற்
பயில்வுற லுற்ற படிப்பெரும் பான்மைப்
பெருந்திரு நகரது படைப்பான்
மயன்முதற் றெய்வத் தச்சருந் தத்த
மனத்தொழி ஞணினர் மறந்தார்
புயறொடுங் குடுமி நெடுநில மாடத்
திருநகர் புகலுமா றெவனோ. 104

ரு. புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க
மென்னுமீ தருமறைப் பொருளே
மண்ணிடை யாவ ரிராகவ னன்றி
மாதவ மறத்தொடும் வளர்த்தோர்
எண்ணருங் குணத்தி னவனினி திருந்திவ
வேழுல காளிட மென்றால்
ஒண்ணுமோ வதனின் வேறொரு போக
முறைவிட முண்டென வுரைத்தல். 105

சு. தங்குபே ரருளுந் தருமமுந் துணையாய்த்
தம்பகைப் புலன்களைந் தவர்க்கும்
பொங்குமா தவமு ஞானமும் புரிந்தோர்
யாவர்க்கும் புகலிட மான

செங்கண்மால் பிறந்தாண் டளப்பருங் காலந்
திருவின்வீற் றிருந்தமை தெளிந்தால்
அங்கண்மா ஞாலத் திந்நக ரொக்கும்
பொன்னக ரமரர்நாட் டியாதோ. 106

௭. அரசெலா மவண வணியெலா மவண
வரும்பெறன் மணியெலா மவண
புரைசைமா களிறும் புரவியுந் தேரும்
பூதலத் தியாவையு மவண
விரசுவார் முனிவர் விண்ணவ ரியக்கர்
விஞ்சையர் முதலினோ ரென்றால்
உரைசெய்வேன் யானே யானபோ திதனுக்
குவமைதா னரிதரோ வுளவே. 107

௮. நால்வகைச் சதுரம் விதிமுறை நாட்டி
நனிதவ வுயர்ந்தன பணிதோய்
மால்வரைக் குலத்தின் யாவையு மில்லை
யாதலா லுவமைமற் றில்லை
நூல்வகைத் தொடர்ந்து பயத்தொடு பழகி
நுணங்கிய நுவலரு முணர்வே
போல்வகைத் தல்லா லுயர்வினோ டுயர்ந்த
தென்னலாம் பொன்மதி னிலையே. 108

௯. மேவரு முணர்வு முடிவிலா மையினால்
வேதமு மொக்கும் விண்புகலாற்
றேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந்
திண்பொறி யடக்கிய செயலாற்
காவலிற் கலையூர் கன்னியை யொக்குஞ்
சூலத்தாற் காளியை யொக்கும்
யாவரு மொக்கும் பெருமையா லெய்தற்
கருமையா லீசனை யொக்கும். 109

௧௦. [1]பஞ்சிலூரன் மதியை யூட்டிய தனைய
படருகிர்ப் பங்கயச் செங்கால்
வஞ்சிபோன் மருங்குற் குரும்பைபோற் கொங்கை
வாங்குவேய் வைத்தமென் பணைத்தோள்

(பி - ம்) 1 பஞ்சிவாண்.

அஞ்சொலார் பயிலு மயோத்திமா நகரி
 னழகுடைத் தன்றென வறிவான்
இஞ்சிவா னோங்கி யிமையவ ருலகங்
 காணிய வெழுவதொத் [1]துளதே. 110

கக. கோலிடை யுலக மளத்தலிற் பகைஞர்
 முடித்தலை கோடலின் மனுவின்
நூலிடை நடக்குஞ் செவ்வையின் யார்க்கு
 நோக்கருங் காவலின் வலியின்
வேலொடு வாள்விற் பயிற்றலின் வெய்ய
 சூழ்ச்சியின் வெலற்கரு நலத்திற்
சாலுடை யுயர்விற் சக்கர நடத்துந்
 தன்மையிற் றலைவரொத் துளதே. 111

கஉ. சினத்தயில் கொலைவாள் சிலைமழுத் தண்டு
 சக்கரந் தோமரம் வலயம்
கனத்திடை யுருமின் வெருவருங் கவண்க
 லென்றிவை கணிப்பில வொலுங்கின்
இனத்தையு முவணர்க் கிறையையு மியங்கு
 காலையு மிதமலா லினைவார்
மனத்தையு மெறியும் பொறியுள வென்றால்
 மற்றினி யுணர்த்துவ தெவனோ. 112

கங. பூணினும் புகழே யமையுமென் றினைய
 பொற்பினின் றயிர்நனி புரக்கும்
யாணரெண் டிசைக்கு மிருளற விமைக்கு
 மிரவிதன் குலமுத னிருபர்
சேனையுங் கடந்து திசையையுங் கடந்து
 திகிரியுஞ் செந்தனிக் கோலும்
ஆணையுங் காக்கு மாயினன் னகருக்
 கணியென வியற்றிய தன்றே. 113

கச. அன்னமா மதிலுக் காழிமால் வரையை
 யலைகடல் சூழ்ந்தன்ன வகழி
பொன்விலை மகளிர் மனமெனக் கீழ்போய்ப
 புன்கவி யெனத்தெளி வின்றிக்

(பி - ம்) 1 துளதோ.

கன்னிய ரல்குற் றடமென யார்க்கும்
படிவருங் காப்பின தாகி
நன்னெறி விலக்கும் பொறியென வெறியுங்
[1]கராத்தது நவிலலுற் றதுநாம். 114

வேறு

கரு. ஏகுகின்ற தங்கணங்க ளோடுமெல்லை காணலா
[2]நாகமொன் றகன்கிடங்கை நாமவேலை யாமெனு [மென்
மேகமொண்டு கொண்டெழுந்து விண்டொடர்ந்த குன்ற
ருகநொந்து நின்றுதாரை யம்மதிற்கண் வீசுமே. 115

கசு. அந்தமா மதிற்புறத் தகத்தெழுந் தலர்ந்துநீள்
கந்தநாறு பங்கயத்த கானமான மாதரார்
முந்துவாண் முகங்களுக் குடைந்துபோன மொய்த்தெலாம்
வந்துபோர் விளைக்கமா மதில்வளைந்த போன்றவே. 116

கஎ. ஈரும்வாளின் வால்விரித் தெயிற்றிளம் பிறைக்குலம்
பேரமின்னி நாநிமிர்த் தெரிந்தகட் பிறங்குதீச்
சோரவொன்றை யொன்றுமுன் றொடர்ந்துசீ றிடங்கர்மாப்
போருகந்து சீறுகின்றபோரரக்கர் போலுமே. 117

கஅ. ஆளுமன்னம் வெண்குடைக் குலங்களா யருங்கராக்
கோளெலா முலாவுகின்ற குன்றமன்ன யானையாய்த்
தாளுலாவு பங்கயத் தரங்கமுந் துரங்கமாய்
வாளும்வேலு [3]மீனமாக மன்னர்சேனை மானுமே. 118

கக. சூழ்ந்தநாஞ்சில் சூழ்ந்தவாரை சுற்றுமுற்று பாரெலாம்
போழ்ந்தநா கிடங்கிடைக் கிடந்துபொங் கிடங்கர்மாத்
தாழ்ந்துவங்க வாரியிற் றடுக்கொணு மதத்தின்வீழ்ந்
தாழ்ந்தயானை மீள்கிலா தழுந்துகின்ற போன்றவே. 119

உ0. விளிம்புசுற்று முற்றுவித்து வெள்ளிகட்டி யுள்ளுறப்
பளிங்குபொற் றகட்டகட் டடுத்துறப் படுத்தலிற்
றளிந்தகற் றலத்தொடுச் சலத்தினைத் தனித்துறத்
தெளிந்துணர்த்து கிற்றுமென்ற றேவராலு மாவதோ. 120

(பிரதி) 1. நாரம தறையீ லுற்றதுவாம். 2. நாகமென் றதன் கிடங்கை.
3. மீனதாக.

உக. அன்னநீ ரகன்கிடங்கு சூழ்கிடந்த தாழியைத்
துன்னிவேறு சூழ்கிடந்த தூங்குவீங் கிருட்பிழம்
பென்னலா மிறும்புசூழ் கிடந்தசோலை யெண்ணிலப்
பொன்னின்மா நகர்க்குடுத்த நீலவாடை போலுமே. 121

உஉ. எல்லைநின்ற வென்றியானை யென்னநின்று முன்னைமால்
ஒல்லையும்பர் நாடளந்த தாளின்மீ துயர்ந்துபோய்
மல்லன்ஞாலம் யாவுநீதி மாறுரு வழக்கினல்
நல்லவாறு சொல்லும்வேத நான்குமன்ன வாயிலே. 122

உ௩. தாவில்பொற் றலத்தினிற் றவத்தினோர்க டங்குதாட்
பூவுயிர்த்த கற்பகப் பொதும்பர்புக் கொதுங்கலால்
ஆவியொத்த வன்புசேவல் கூவவந் தணைந்திடா
வோவியப் புறாவின்மா டிருக்கலூடு பேடையே. 123

உச. கல்லடித் தடுக்கிவாய் பளிங்கரிந்து கட்டிமீ
யெல்லுடைப் பசும்பொன்வைத் திலங்குபன் மணிக்குலம்
வில்லிடக் குயிற்றிவாள் விரிக்கும்வெள்ளி மாமரம்
புல்லிடக் கிடத்திவச் சிரத்தகால் பொருத்தியே. 124

உரு மரகதத் திலங்குபோதி கைத்தலத்து வச்சிரம்
புரைதவிர்த் தடுக்கிமீது பொன்குயிற்றி மின்குலா
நிரைமணிக் குலத்தினொளி நீள்வகுத்த வோளிமேல்
விரவுகைத் தலத்தினுய்த்த மேதகத்தின் மேலரோ. 125

உசா. ஏழ்பொழிற்கு மேனிலத் தலஞ்சமைத்த தென்னநூல்
ஊழுறக் குறித்தமைத்த வும்பர்செம்பொன் வேய்ந்துமீச்
சூழ்சுடர்ச் சிரத்துநன் மணித்தசும்பு தோன்றலால்
வாழ்நிலக் குலக்கொழுந்தை மௌலிசூட்டி யன்னவே. 126

வேறு

உஎ. திங்களுங் கரிதென வெண்மை தீற்றிய
சங்கவெண் சுதைபுரை தவள மாளிகை
வெங்கடுங் கால்பொர மேக்கு நோக்கிய
பொங்கிரும் பாற்கடற் றரங்கம் போலுமே. 127

உஅ. புள்ளியம் புறவிறை பொருந்து மாளிகை
தள்ளருந் தமனியத் தகடு வேய்ந்தன
எள்ளருஞ் சிதிரவ ரிளவெ யிற்குழாம்
வெள்ளிவெண் கிரியிடை விரிந்த போலுமே. 128

௨௯. வயிரநற் கான்மிசை மரக தத்துலாஞ்
செயிரறப் போதிகை கிடத்திச் சித்திரம்
உயிர்பெறக் குயிற்றிய வும்பர் நாட்டவர்
அயர்வுற விமைப்பன வளவில் கோடியே. 129

௩௦. பாடகக் காலடி பதுமத் தேய்ப்பன
சேடரைத் தழீஇயின செய்ய வாயின
நாடகத் தொழிலின நடுவு துய்யன
ஆடகத் தோற்றத்த மகளி ரல்லன. 130

௩௧. சந்திர காந்தத்திற் றரளம் வேய்ந்தன
பந்திசெய் [1] தூணின்மேற் பவளப் போதிகைச்
செந்தம னியத்துலாஞ் செறிந்த திண்சுவர்
இந்திர நீலத்த வெண்ணில் கோடியே. 131

௩௨. புக்கவர் கண்ணிமை பொருந்து றுதொளி
தொக்குடன் றயங்கவிண் ணவரிற் றோன்றலாற்
றிக்குற நினைப்பினிற் செல்லுந் தெய்வவீ
டொக்கநின் றிமைப்பன வும்பர் நாட்டினும். 132

௩௩. அணியிழை மகளிரு மலங்கல் வீரருந்
தணிவன வறநெறி தணிவி லாதன
மணியினும் பொன்னினும் வனைந்த வல்லது
பணிபிறி தியன்றில பகலை வென்றன. 133

௩௪. வானுற நிவந்தன வரம்பில் செல்வத்த
தானுயர் புகழெனத் தயங்கு சோதிய
ஊனமி லறநெறி யுற்ற வெண்ணிலாக்
கோனிகர் குடிகடங் கொள்கை சான்றன. 134

௩௫. அருவியிற் றூழ்ந்துமுத் தலங்கு தாமத்த
விரிமுகிற் குலமெனக் கொடிவி ராவின
பருமணிக் குவையின பசும்பொன் கோடிய
வருமயிற் கணத்தன மலையும் போன்றன. 135

௩௬. துடியிடைப் பணைமுலைத் தோகை யன்னவர்
அடியிணைச் சிலம்பூண் டரற்று மாளிகைக்
கொடியிடைத் தரளவெண் கோவை சூழ்வன
கடியுடைக் கற்பகங் கான்ற மாலையே. 136

(பி - ம்) 1 தூணின.

௱௩௭. காண்வரு நெடுவரைக் கதலிக் கானம்போற்
றூணிமிர் பதாகையின் குழாந்த மைத்தன
வாணனி மழுங்கிட மயங்கி வைகலுஞ்
சேண்மதி தேய்வதக் கொடிக ளேய்க்கவே. 137

௱௩௮. பொன்றொடர் மண்டப மல்ல பூத்தொடர்
மன்றுக ளல்லன மாட மூளிகை
குன்றுக ளல்லன மணிசெய் குட்டிம
முன்றில்க ளல்லன முத்தின் பந்தரே. 138

௱௩௯. மின்னென விளக்கென வெயிற்பி ழம்பெனத்
துன்னிய தமனியத் தொழிற மைத்தவக்
கன்னிநன் னகர்நிழல் கதுவ லாலரோ
பொன்னுல காயது புலவர் வானமே. 139

௱௪௰. எழுமிடத் தகன்றிடை யேறி யெற்படும்
பொழுதிடைப் போதலிற் புரிசைப் பொன்னகர்
அழுன்மணி திருத்திய வயோத்தி யாளுடை
நிழலெனப் பொலியுமா னேமி யான்சுடர். 140

௱௪௧. அகிலிடு கொடும்புகை யளாய்ம யங்கின
முகிலொடு வேற்றுமை தெரிக்கி லாமுழுத்
துகிலொடு நெடுங்கொடிச் சூழன் மின்னிடப்
பகலிடை மின்மினி பறப்பத் தோன்றுமே. 141

௱௪௨. ஆய்ந்தமே கலையவ ரம்பொன் மாளிகை
வேய்ந்தகா ரகிற்புகை யுண்ட மேகம்போய்த்
தோய்ந்தமா கடனறுந் தூப நாறுமேற்
பாய்ந்ததா ரையினிலை பகர வேண்டுமோ. 142

௱௪௩. குழலிசை மடந்தையர் குதலை கோதையர்
மழலைசெய் மகரயாழ் மயங்கு மெங்கணும்
எழிலிசை மடந்தைய ரின்சொ லவ்விசை
பழையர்தஞ் சேரியிற் பொருநர் பாட்டிசை. 143

௱௪௪. கண்ணிடைக் கனல்சொரி களிறு கால்கொடு
மண்ணிடை வெட்டுவ வேட்கு மைந்தர்தம்
பண்ணைகள் பயிலிடங் குழிப மடப்பன
சுண்ணமக் குழிகளைத் தொடர்ந்து தூர்ப்பன. 144

௪௫. பந்துகண் மடந்தையர் பயிற்று வாரிடைச்
சிந்தின முத்தின மவைதி ரட்டுவார்
அந்தமில் சிலதிய ரகற்று குப்பைகள்
சந்திர னொளிகெட நிலாத்த ழைப்பன. 145

௪௬. அரங்கிடை மடந்தைய ராடு வாரவர்
கருங்கடைக் கண்ணிணை காமர் நெஞ்சினை
யுருங்குவ மற்றவ ருயிர்க ளன்னவர்
மருங்குல்போற் றேய்வன வளர்வ தாசையே. 146

௪௭. பொழிவன சோலைகள் புதிய தேன்சில
விழைவன தென்றலு மிஞிறு மெல்லென
நுழைவன வன்னவை நுழைய நோவொடுங்
குழைவன பிரிந்தவர் கொதிக்குங் கொங்கையே. 147

௪௮. இறங்குவ மகரயா ழெடுத்த வின்னிசை
நிறங்கிளர் பாடல்போய் நிமிர்ந்த தவ்வழிக்
கறங்குவ வள்விசிக் கருவி கண்முகிழ்த்
துறங்குவ மகளிரோ டொதுங்கு கிள்ளையே. 148

௪௯. குதைவரிச் சிலைநுதற் கொவ்வை வாய்ச்சியர்
பதயுகத் தொழிலொடு பழிப்பி லாதன
ததைமலர்த் தாமரை யன்ன தாளினால்
உதைபடச் சிவந்தன வுரவுத் தோள்களே. 149

௫௰. பொழுதுணர் வரியவப் பொருவின் மாநகர்த்
தொழுதகை மடந்தையர் சுடர்வி ளக்கெனப்
பழுதறு மேனியைப் பார்க்கு மாசையால்
எழுதுசித் திரங்களு மிமைப்பி லாதன. 150

௫௧. பதங்களிற் றண்ணுமை பாணி பண்ணுற
விதங்களின் விதிமுறை சதிமி திப்பவர்
மதங்கியர்க் கச்சதி வருத்துக் காட்டுவ
சதங்கைக ளல்லன புரவித் தார்களே. 151

௫௨. முளைப்பன முறுவலம் முறுவல் வெந்துயர்
விளைப்பன வன்றியு மெலிந்து நாடொறும்
இளைப்பன நுண்ணிடை யிளைப்ப மென்முலை
திலைப்பன முத்தொடு செம்பொ னாரமே. 152

௫௩. தழல்விழி யாளியுந் துணையுந் தாழ்வரை
முழைவிழைக் கிரிநிகர் களிற்றின் மும்மத
மழைவிழும் விழுந்தொறு மண்ணுங் கீழுறக்
குழைவிழு மதில்விழுங் கொடித்திண் டேர்களே. 153

௫௪. இடையிடை யெங்கணுங் களிய ருதன
நடையிள வன்னங்க ணளின நீர்க்கயல்
பெடையிள வண்டுகள் பிரச மார்த்திடுங்
கடகரி யல்லன மகளிர் கண்களே. 154

௫௫. தணிமலர்த் திருமக டங்கு மாளிகை
இணரொளி பரப்பிநின் றிருடு ரப்பன
திணிசுடர் நெய்யுடைத் [1]திருவி ளக்கமோ
மணிவிளக் கல்லன மகளிர் மேனியே. 155

௫௬. ஆடுவார் புரவியின் குரத்தை யார்ப்பன
சூடுவா ரிகழ்ந்தவத் தொங்கன் மாலைகள்
ஓடுவா ரிழுக்குவ தூட [2]லூடுறக்
கூடுவார் வனமுலை கொழித்த சாந்தமே. 156

௫௭. இளைப்பருங் குரங்களா லிவுளி தாரணி
கிளைப்பன வவ்வழிக் கிளைத்த தூளியின்
ஒளிப்பன மணியவை யொளிர மீதுதேன்
துளிப்பன குமரர்தந் தொய்யின் மாலையே. 157

௫௮. விலக்கருங் கரிமதம் வேங்கை நாறுவ
கலக்கடை கணிப்பருங் கதிர்க ணாறுவ
குலக்கொடி மாதர்வாய் குமுத நாறுவ
மலர்க்கடி நாறுவ மகளிர் கூந்தலே. 158

௫௯. கோவையி னிதனெடெண் குறிக்கி லாதவக்
தேவர்தந் நகரியைச செப்பு கின்றதென்
யாவையும் [3]வழங்கிடத் திகலி யிந்நகர்
ஆவணங் கண்டபி னளகை தோற்றதே. 159

௬௦. அதிர்கழ லொலிப்பன வயிலி மைப்பன
கதிர்மணி யணிவெயிற் கால்வ மான்மத
முதிர்வுறக் கமழ்வன முத்த மின்னுவ
மதுகர [4]மிரைப்பன மைந்த ரீட்டமே. 160

(பிரதி) 1 தீவி. 2 லூட்டுறக். 3 விளங்கிடத். 4 மிலைப்பன.

௬௧. வளையொலி வயிரொலி மகர வீணையின்
கிளையொலி குழலொலி கின்ன ரத்தொலி
துளையொலி பல்லியந் துவைக்குஞ் சும்மையின்
விளையொலி கடலொலி மெலிய விம்முமே. 161

௬௨. மன்னவர் தருந்திறை யளக்கு மண்டபம்
அன்னமென் னடையுவ ராடு மண்டபம்
பன்னருங் கலைதெரி பட்டி மண்டப
முன்னரு மருமறை யோது மண்டபம். 162

௬௩. இரவியிற் சுடர்மணி யிமைக்குந் தோரணந்
தெருவினிற் சிறியன திசைகள் சேண்விளங்
கருவியிற் பெரியன வானைத் தானங்கள்
பரவையிற் பெரியன புரவிப் பந்தியே. 163

௬௪. சூளிகை மழைமுகி றுடக்குந் தோரண
மாளிகை மலர்வன மகளிர் வாண்முகம்
வாளிக ளன்னவை மலர்வ மற்றவை
யாளியை யன்னவர் நிறத்தி லாழ்பவே. 164

௬௫. மன்னவர் கழலொடு மாறு கொள்வன
பொன்னணி தேரொலி புரவித் தாரொலி
இன்னகை யவர்சிலம் பேங்க வேங்குவ
கன்னியர் குடைதுறைக் களக வன்னமே. 165

௬௬. ஊடவுங் கூடவு முயிரி னின்னிசை
பாடவும் விறலியர் பாடல் கேட்கவும்
ஆடவு மகன்புன லாடி யம்மலர்
சூடவும் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கத் தொன்னகர். 166

௬௭. முழங்குதிண் கடகரி மொய்ம்பி னூரவும்
எழுங்குரத் திவுளியோ டிரத மேறவும்
பழங்கணோ டிரந்தவர் பரிவு தீர்தர
வழங்கலும் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கம் மாநகர். 167

௬௮. கரியொடு கரியெதிர் பொருத்திக் கைப்படை
வரிசிலை முதலிய வழங்கி வாளுளைப்
புரவியிற் பொருவில்சென் றாடிப் போர்க்கலை
தெரிதலிற் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கச் சேணகர். 168

௬௯. நந்தன வனத்தலர் கொய்து நவ்விபோல்
வந்திளை யவரொடும் வாவி யாடிவாய்ச்
செந்துவ ரழிதரத் தேறன் மாந்தித்தூ
துந்தலிற் பொழுதுபோஞ் சிலர்க்கவ் வொண்ணகர். 169

வேறு

௭0. நானா விதமாய் நளிர்மாதிர வீதி யோடி
மீனாறு வேலைப் புனல்வெண்முகி லுண்ணு மாபோல்
ஆனாத மாடத் திடையாடு கொடிக்கண் மீப்போய்
வானாறு நண்ணிப் புனல்வற்றிட நக்கு மன்றே. 170

௭௧. வன்றோல் புணர்ந்த முனிவாயிலும் வானி னூடு
சென்றோங்கு மேலோ ரிடமில்லெனச் செய்பொ னிஞ்சி
குன்றோங்கு தோளார் குணங்கூட்டிசைக் குப்பை யென்ன
ஒன்றோ டிரண்டு முயர்ந்தோங்கிய வோங்க லுண். 171

௭௨. காடும் புனமுங் கடலன்ன கிடங்கு மாதர்
ஆடுங் குளமு மருவிச்சுனைக் குன்று மும்பர்
வீடும் விரவு மணப்பந்தரும் வீணை வண்டு
பாடும் பொழிலு மலநல்லறப் பள்ளி மன்னோ. 172

௭௩. தெள்வார் மழையுந் திரையாழியு முட்க நாளும்
வள்வார் முரச மதிர்மாநகர் வாழு மாக்கள்
கள்வா ரிலாமைப் பொருள்காவலு மில்லை யாருங்
கொள்வா ரிலாமைக் கொடுப்பார்களு மில்லை மன்னோ. 173

௭௪. கல்லாது நிற்பார் பிறரின்மையிற் கல்வி முற்ற
வல்லாரு மில்லை யவைவல்லரல் லாரு மில்லை
எல்லாரு மெல்லாப் பெருஞ்செல்வமு மெய்த லாலே
இல்லாரு மில்லை யுடையார்களு மில்லை மன்னோ. 174

௭௫. ஏகம் முதற்கல்வி முளைத்தெழுந் தெண்ணில் கேள்வி
ஆகும் முதற்றிண் பணைபோக்கி யருந்த வத்தின்
சாகந் தழைத்தன் பரும்பித்தரு மம்ம லர்ந்து
போகங் கனியொன்று பழுத்தது போலு மன்றே. 175

நகரப்படலம் முற்றும்

௪. அரசியற் படலம்

௧. அம்மா ணகருக் கரசன்னர சர்க்க [1]ரைசன்
செம்மாண் டனிக்கோ லுலகேழினுஞ் செல்ல நின்றான்
இம்மாண் கதைக்கோ ரிறையாய விராம னென்னும்
மொய்ம்மாண் கழலோற் றருநல்லற மூர்த்தி யன்னான். 176

௨. ஆதி மறையும் மருளும்மநீ னும்ம மைவும்
ஏதின் மிடல்வீ ரமுமீகையு மெண்ணில் யாவும்
நீதி நிலையும் மிவைநேமியி னோர்க்கு நின்ற
பாதி முழுதும் மிவற்கேபணி கேட்ப மன்னோ. 177

௩. மொய்யார் கலிசூழ் முதுபாரின் முகந்து தானக்
கையார் புனலா னனையாதன கையு மில்லை
மெய்யாய வேதத் துறைவேந்தருக் கேய்ந்த [2]யாரும்
செய்யாத யாக மிவன்செய்து மறந்த மாதோ. 178

௪. தாயொக்கு மன்பிற் றவமொக்கு நலம்ப யப்பிற்
சேயொக்கு முன்னின் றொருசெல்கதி யுய்க்கு நீரான்
நோயொக்கு மென்னின் மருந்தொக்கு நுணங்கு கேள்வி
ஆயப் புகுங்கா லறிவொக்கு மெவர்க்கு மன்னோ. 179

௫. ஈந்தே கடந்தா னிரப்போர்கட லெண்ணி னன்னூல்
ஆய்ந்தே கடந்தா னறிவென்னு மளக்கர் வாளாற்
காய்ந்தே கடந்தான் பகைவேலை கருத்து முற்றத்
தோய்ந்தே கடந்தான் றிருவின்றொடர் போக பௌவம். 180

வேறு

௬. வெள்ளமும் பறவையும் விலங்கும் வேசையர்
உள்ளமு மொருவழி யோட நின்றவன்
தள்ளரும் பெரும்புகழ்த் தசர தப்பெயர்
வள்ளல்வள் ளுறையயின் மன்னர் மன்னனே. 181

௭. நேமிமால் வரைமதி லாக நீள்புறம்
பாமமர் கடல்கிடங் காகப் பன்மணி
வர்மமா ளிகைமலை யாக மன்னற்குப்
பூமியு மயோத்திமா நகரம் போன்றதே. 182

(பிரதி) 1 ரசன். 2 யாவும்.

அ. யாவதும் வன்மைசே ¹ரெறிந்து நீட்டலால்
மேவருங் கைபடை வேலுந் தேயுமாற்
கோவுடை நெடுமணி மகுட கோடியாற்
சேவடி யடைந்தபொற் கழலுந் தேயுமால். 183

கூ. மண்ணிடை யுயிர்தொறும் வளர்ந்து தேய்வின்றித்
தண்ணிழல் பரப்பவு மிருளைத் தள்ளவும்
அண்ணறன் குடைமதி யிமையு மாதலான்
விண்ணிடை மதியினை மிகையி ²தென்பவே. 184

க0. வயிரவான் பூணணி மடங்கன் மொய்ம்பினான்
உயிரெலாந் தன்னுயி ரொப்ப வோம்பலாற்
செயிரிலா வுலகினிற் சென்று நின்றுவாழ்
உயிரெலா முறைவதோ ருடம்பு மாயினான். 185

கக. குன்றென வுயரிய குவவுத் தோளினான்
வென்றியந் திகிரிவெம் பருதி யாமென
ஒன்றென வுலகிடை யுலாவி மீமிசை
நின்றுநின் றுயிர்தொறு நெடிது காக்குமே. 186

கஉ. எய்யென வெழுபகை யெங்கு மின்மையான்
மொய்பெறுத் தினவுறு முழவுத் தோளினான்
வையக முழுவதும் வறிய னோம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரசு செய்கின்றான். 187

அரசியற்படலம் முற்றும்.

ரு. திருவவதாரப் படலம்

க. ஆயவ னொருபக லயனை யேநிகர்
தூயமா முனிவனைத் தொழுது தொல்குலத்
தாயருந் தந்தையுந் தவமு மின்பினான்
மேயவான் கடவுளும் பிறவும் வேறு நீ. 188

உ. எங்குலத் தலைவர்க ளிரவி தன்னினுந்
தங்குலம் விளங்கிடத் தரணி தாங்கினார்
மங்குந ரில்லென வரம்பில் வையக
மிங்குநின் னருளினா லினிதி னோம்பினேன். 189

(பிரதி) 1 ரறிந்து. 2 தென்னவே.

௩. அறுபதி னாயிர மாண்டு மாண்டுற
உறுபகை யொடுக்கியிவ் வுலக மோம்பினேன்
பிறிதொரு குறையிலை யெற்பின் வையகம்
மறுகுவ தென்பதோர் மறுக்க முண்டரோ. 190

௪. அருந்தவ முனிவரு மந்த ணாளரும்
வருந்துத லின்றியே வாழ்வின் வைகினர்
பெருந்துய ருழக்குவ ரெற்பி னென்பதோர்
அருந்துயர் வருத்துமென் னகத்தை யென்றனன். 191

௫. முரசறை செழுங்கடை முத்த மாமுடி
அரசர்தங் கோமக னனைய கூறலும்
விரைசெறி கமலமென் பொகுட்டு மேவிய
வரசரோ ருகன்மகன் மனத்தி னெண்ணினன். 192

௬. அலைகட னடுவணோ ரனந்தன் பீமிசை
மலையென விழிதுயில் வளரு மாமுகில்
கொலைதொழி லரக்கர்தங் கொடுமை தீர்ப்பனென்
றலைவுறு மமரருக் குரைத்த வாய்மையை. 193

௭. சுடுதொழி லரக்கராற் றொலைந்து வானுளோர்
கடுவமர் களனடி கலந்து கூறலும்
படுபொரு ளுணர்ந்தவப் பரமன் யானினி
அடுகில னெனமறுத் தவரோ டேகினன். 194

௮. வடவரைக் குடுமியி னடுவண் மாசறு
சுடர்மணி மண்டபந் துன்னி நான்முகக்
கடவுளை யடிதொழு தமரர் கண்டகர்
இடிகிகர் வினையம தியம்பி னாரரோ. 195

௯. பாகசா தனன்றனைப் பாசத் தார்த்தடல்
மேகநா தன்புகுந் திலங்கை மேயநாட்
போகமா மலருறை புனிதன் மீட்டமை
தோகைபா கற்குறச் சொல்லி னாரரோ. 196

௧௦. இருப்பது காந்தலை யீரைந் தென்னுமத்
திருவிலி வலிக்கொரு செயலின் றெங்களாற்
கருமுகி லனவளர் கருணை யங்கடல்
பொருதிடர் தணிக்கினுண் டெனும்பு ணர்ப்பினால். 197

கக. திரைகெழு பயோததித் துயிலுந் தெய்வவான்
மரகத மலையினை வழுத்தி னெஞ்சினுற்
கரகம லங்குவித் திருந்த காலையிற்
பரகதி யுணர்ந்தவர்க் குதவும் பண்ணவன். 198

கஉ. கருமுகி ருமரைக் காடு பூத்தநீ
டிருசுட ரிருபுறத் தேந்தி யேடவிழ்
திருவொடும் பொலியவோர் செம்பொற் குன்றின்மீ
வருவபோற் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றினன். 199

கந. எழுந்தனன் கறைமிடற் றிறையுந் தாமரைச்
செழுந்தவி சுகந்தவத் தேவுஞ் சென்றெதிர்
விழுந்தன ரடிமிசை விண்ணு ளோரொடுந்
தொழுந்தொறுந் தொழுந்தொறுங் களிது லங்குவார். 200

கச. ஆடினர் பாடின ரங்கு மிங்குமாய்
ஓடின ருவகைமா நறவுண் டோர்கிலார்
வீடின ரரக்கரென் றுவக்கும் விம்மலாற்
சூடினர் முறைமுறை துளவத் தாண்மலர். 201

கரு. பொன்வரை யிழிவதோர் புயலின் பொற்புற
என்னையா ளுடையவன் றேனின் றெம்பிரான்
சென்னிவான் றடவுமண் டபத்திற் சேர்ந்தரி
துன்னுபொற் பீடமேற் பொலிந்து தோன்றினன். 202

கசு. விதியொடு முனிவரும் விண்ணு ளோர்களும்
மதிவளர் சடைமுடி மழுவ லாளனும்
அதிசய முடனுவந் தயலி ருந்துழிஇக்
கொதிகொள்வே லரக்கர்தங் கொடுமை கூறுவார். 203

கஎ. ஐயிரு தலையினே னனுச ராதியா
மெய்வலி யரக்கரால் விண்ணு மண்ணுமே
செய்தவ மிழந்தது திருவி னாயக
உய்திற மில்லையென் றுயிர்ப்பு வீங்கினர். 204

கஅ. எங்கணீள் வரங்களா லரக்க ரென்றுளார்
பொங்குமூ வுலகையும் புடைத்த ழித்தனர்
செங்கணா யகவினித் தீர்த்தி யில்லையேல்
தங்குவ ருலகெலா மொடியி னென்றனர். 205

௧௯. என்றன ரிடருழந் திறைஞ்சி யேத்தலும்
மன்றலந் துளவினன் வருந்தல் வஞ்சகர்
தன்றலை யறுத்திடர் தணிப்பன் றாரணிக்
கொன்றுநீர் கேண்மென வுரைத்தன் மேயினன். 206

௨0. வானுளோ ரனைவரும் வான ரங்களாய்க்
கானினும் வரையினுங் கடித டத்தினுஞ்
சேனையோ டவதரித் திடுமின் சென்றென
ஆனன மலர்ந்தன னருளி னாழியான். 207

௨௧. ம்சரத மனையவர் வரமும் வாழ்வுமோர்
நிசரத கணைகளா னீறு செய்யயாங்
கசரத துரகமாட் கடல்கொள் காவலன்
தசரதன் மதலையாய் வருதுந் தாரணி. 208

௨௨. வளையொடு திகிரியும் வடவை தீதர
விளைதரு கடுவுடை விரிகொள் பாயலும்
இளையர்க ளெனவடி பரவ வேகிநாம்
வளைமதி லயோத்தியில் வருது மென்றனன். 209

௨௩. என்றவ னுரைத்தபோ தெழுந்து துள்ளினார்
நன்றிகொண் மங்கல நாதம் பாடினார்
மன்றலஞ் செழுந்துள வணியு மாயனார்
இன்றெமை யளித்தன ரென்னு மேம்பலால். 210

வேறு

௨௪. போயதெம் பொருமலென்னா விந்திர னுவகை பூத்தான்
தூயமா மலரு ளோனுஞ் சுடர்மதி சூடி னானுஞ்
சேயுயர் விசும்பு ளோருந் தீர்ந்ததெஞ் சிறுமை யென்றார்
மாயிரு ஞால முண்டோன் கலுழன்மேற் சரணம் வைத்தான்.

௨௫. என்னையா ளுடைய வையன் கலுழன்மே லெழுந்து போய
பின்னர்வா னவரை நோக்கிப் பிதாமகன் பேசு கின்றான்
முன்னரே யெண்கின் வேந்தன் யானென முடுகி னாய்மற்
றன்னவா றெவரு நீர்போ யவதரித் திடுமி னென்றான். 212

௨௬. தருவுடைக் கடவுள் வேந்தன் சாற்றுவா னெனது கூறு
மருவலர்க் கசனி [1]யன்ன வாலியு மகனு மென்ன
இரவிமற் றெனது கூறங் கவற்கிளை யவனென் றோத
அரியுமற் றெனது கூறு நீலனென் றறைந்திட் டானால். 213

(பிரதி) 1 யென்ன.

௨௭. வாயுமற் றெனது கூறு மாருதி யென்ன மற்றோர்
காயுமர்க் கடங்க ளாகிக் காசினி யதனின் மீது
போயிடத் துணிந்தோ மென்றார் புராரிமற் றியானே வாத
சேயெனப் புகன்றான் மற்றைத் திசையுளோர்க் கவதியுண்டோ.

௨௮. அருடருங் கமலக் கண்ண னருண்முறை யலரு ளோனும்
இருடரு மிடற்றி னோனு மமரரு மினைய ராகி
மருடரு [1]வனத்தின் மண்ணின் வானர ராகி வந்தார்
பொருடரு மெவருந் தத்த முறைவிடஞ் சென்று புக்கார். 215

௨௯. ஈதுமுன் னிகழ்ந்த வண்ண மெனமுனி யிதயத் தெண்ணி
மாதிரம் பொருத திண்டோண் மன்னநீ வருந்த லேழ்
பூதல முழுதுந் தாங்கும் புதல்வரை யளிக்கும் வேள்வி
தீதற முயலி லைய சிந்தைநோய் தீரு மென்றான். 216

௩0. என்னமா முனிவன் கூற வெழுந்துபே ருவகை பொங்க
மன்னவர் மன்ன னந்த மாமுனி சரணஞ் சூடி
உன்னையே புகல்புக் கேனுக் குறுகண்வந் தடைவ துண்டோ
அன்னதற் கடியேன் செய்யும் பணியினை யளித்தி யென்றான்.

௩௧. மாசறு சுரரி னோடு மற்றுளோர் தமையு மீன்ற
காசிப னருளு மைந்தன் விபாண்டகன் கங்கை சூடும்
ஈசனும் புகழ்தற் கொத்தோ னிருங்கலை பிறவு மெண்ணிற்
றேசுடைத் தந்தை யொப்பான் றிருவருள் புனைந்த மைந்தன்.

௩௨. வருகலை பிறவு நீதி மனுநெறி யாவும் வாய்மை
தருகலை மறையு மெண்ணிற் சதுமுகற் குவமை சான்றோன்
திருகலை யுடைய விந்தச் செகத்துளோர் தன்மை தேரா
ஒருகலை முகத்துச் சிங்க வுயர்தவன் வருதல் வேண்டும். 219

௩௩. பாந்தளின் மகுட கோடி பரித்தபா ரிதனின் வைகு
மாந்தர்கள் விலங்கென் றன்னு மனத்தன்மா தவத்தி னெண்ணிற்
பூந்தவி சுகந்து ளோனும் புராரியும் புகழ்தற் கொத்த
சாந்தனல் வேள்வி முற்றிற் றனயர்க ளுளரா மென்றான். 220

௩௪. ஆங்குரை யினைய கூறு மருந்தவர்க் கரசன் செய்ய
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்திப் பூதல மன்னர் மன்னன்
தீங்கறு குணத்தான் மிக்க செழுந்தவன் யாண்டை யுள்ளான்
ஈங்குயான் கொணருந் தன்மை யியம்புதி யிறைவ வென்றான்.

(பிரதி) 1 மனத்தின்.

வேறு

௧௫. புத்தாய கொடுவினையோ டருந்துயரம் போயொளிப்பப்
புவனந் தாங்குஞ்
சத்தாய குணமுடையோன் றயாவோடுந் தண்ணளியின்
சாலை போல்வான்
எத்தாலும் வெலற்கரியான் மனுகுலத்தே வந்துதித்தோ
னிலங்கு மௌலி
உத்தான பாதனரு ளுரோமபத னென்றுளனிவ்
வுலகை யாள்வோன். 222

௧௬. அன்னவன்றன் புரந்தளிக்குந் திருநாட்டு ணெடுங்கால
மளவ தாக
மின்னியெழு முகிலின்றி வெந்துயரம் பெருகுதலும்
வேத நன்னூல்
மன்னுமுனி வரையழைத்து மாதானங் கொடுத்தலும்வான்
வழங்கா தாகப்
பின்னுமறை யவர்க்கேட்பக் கலைக்கோட்டு முனிவரில்வான்
பிலிற்று மென்றார். 223

௧௭. ஓதநெடுங் கடலாடை யுலகினில்வாழ் மனிதர்விலங்
கெனவே யுன்னுங்
கோதில்குணத் தருந்தவனைக் கொணரும்வகை யாவதெனக்
குனிக்கும் வேலைச்
சோதிநுதற் கருநெடுங்கட் டுவரிதழ்வாய்த் தரளநகைத்
துணைமென் கொங்கை
மாதரெழுந் தியாமேகி யருந்தவனைக் கொணர்துமென
வணக்கஞ் செய்தார். 224

௧௮. ஆங்கவரம் மொழியுரைப்ப வரசன்மகிழ்ந் தவர்க்கணிநூ
சாதி யாய
பாங்குளமற் றவர்க்களித்துப் பனிப்பிறையைப் பழித்தநுதற்
டணைத்த வேய்த்தோள்
ஏங்குமிடைத் தடிக்குமுலை யிருண்டகுழன் மருண்டவிழி
யிலவஞ் செவ்வாய்ப்
பூங்கொடியீ ரேகுமெனத் தொழுதிறைஞ்சி யிரதமிசைப்
போயி னாரே. 225

வேறு

௩௯. ஓசனை பலகடந் தினியொ ரோசனை
ஏசறு தவனுறை யிடம தென்றுழிப்
பாசிழை மடந்தையர் பன்ன சாலைசெய்
தாசறு மருந்தவத் தவரின் வைகினார். 226

௪௰. அருந்தவன் றந்தையை யுற்ற நோக்கியே
கருந்தடங் கண்ணியர் கலைவ லாளனிற்
பொருந்தினர் பொருந்துபு விலங்கெ னாப்புரிந்
திருந்தவ ரிவரென வினைய செய்தனன். 227

௪௧. அருக்கிய முதலினோ டாச னங்கொடுத்
திருக்கென [1]விருந்தபி னினிய் கூறிய
முருக்கிதழ் மடந்தையர் முனிவ னைத்தொழாப்
பொருக்கென வெழுந்துபோய்ப் புரையுட் புக்கனர். 228

௪௨. திருந்திழை யவர்சில தினங்க டீர்ந்துழி
மருந்தினு மினியன வருக்கை வாழைமாத்
தருந்தருங் கனியொடு தாழை யின்பலம்
அருந்தவ வருந்தென வருந்தி னாரோ. 229

௪௩. இன்னன பலபக லிருந்த பின்றிரு
நன்னுதன் மடந்தையர் நவையின் மாதவன்
றன்னையெம் மிடத்தினுஞ் சார்தல் வேண்டுமென்
றன்னவர் தொழுதலு மவரொ டேகினான். 230

௪௪. விம்முறு முவகையர் வியந்த நெஞ்சினர்
அம்மவிவ் விதுவென வகலு நீணெறிச்
செம்மைய முனிவரன் றொடராச் சென்றனர்
தம்மன மெனமருட் டைய லார்களே. 231

௪௫. வளநகர் முனிவரன் வருமுன் வானவன்
களனமர் கடுவெனக் கருகி வான்மிசை
சளசள வெனுமழைத் தாரை கான்றன
குளனொடு நதிகடங் குறைக டீரவே. 232

௪௬. பெரும்புன னதிகளுங் குளனும் பெட்புறக்
கரும்பொடு செந்நெலுங் கவின்கொண் டோங்கிட
இரும்புயல் ககன்மீ திடைவி டாதெழுந்
தரும்புனல் சொரிந்தபோ தரசு ணர்ந்தனன். 233

(பிரதி) 1 விருந்துபி.

சஎ. காமமும் வெகுளியுங் களிப்புங் கைத்தவக்
கோமுனி யிவணடைந் தனன்கொல் கொவ்வைவாய்த்
தாமரை மலர்முகத் தரள வாணகைத்
தூமமென் குழலியர் புணர்த்த சூழ்ச்சியால். 234

சஅ. என்றெழுந் தருமறை முனிவர் யாரொடுஞ்
சென்றிரண் [1]டியோசனை சேனை சூழ்தர
மன்றலங் குழலியர் நடுவண் மாதவக்
குன்றினை யெதிர்ந்தனன் குவவுத் தோளினன். 235

சகூ. வீழ்ந்தன னடிமிசை விழிக ணீர்தர
வாழ்ந்தன னினியென மகிழுஞ் சிந்தையான்
தாழ்ந்தெழு மாதரார் தம்மை நோக்கிநீர்
போழ்ந்தனி ரெனதிடர் புணர்ப்பி னாலென்றான். 236

ருO. அரசரு முனிவரு மடைந்த வாயிடை
வரமுனி வஞ்சமென் றுணர்ந்த மாலைவாய்
வெருவினர் விண்ணவர் வேந்தன் வேண்டலாற்
கரையெறி யாதலை கடலும் போன்றனன். 237

ருக. வள்ளுறை வயிரவாண் மன்னன் பன்முறை
எள்ளரு முனிவனை யிறைஞ்சி யாரினுந்
தள்ளருந் துயரமுஞ் சமைவுஞ் சாற்றலும்
உள்ளுறை வெகுளிபோ யொளித்த தாமரோ. 238

ருஉ. அருள்சுரந் தரசனுக் காசி யுங்கொடுத்
தருடரு தேரின்மே லொல்லை யேறினன்
பொருடரு முனிவருந் தொடரப் போயினன்
மருளொழி புணர்வுடை வரத மாதவன். 239

ருங. அடைந்தனன் வளநக ரலங்க ரித்தெதிர்
மிடைந்திட முனியொடும் வேந்தன் கோயில்புக்
கொடுங்கலில் பொற்குழாத் துறையு ளெய்தியோர்
மடங்கலா சனத்தின்மேல் முனியை வைத்தனன். 240

ருச. அருக்கிய முதலிய கடன்க ளாற்றிவே
றுஷாக்குவ திலதென வுவந்து தானருள்
முருக்கிதழ்ச் சாந்தையா முகாக லாடனை
இருக்கொடு விதிமுறை யினிதி னீந்தனன். 241

(பிரதி) 1 டோசனை.

௫௫. வறண்மநோய் தணிதர வான்வ ழங்கவே
உறுதுயர் தணிந்ததவ் வுலகம் வேந்தருள்
செறிகுழல் போற்றிடத் திருந்து மாதவத்
தறிஞனண் டிருக்கு னரச வென்றனன். 242

வேறு

௫௬. என்றலுமே முனிவரன்ற னடியிறைஞ்சி யீண்டேகிக்
கொணர்வ னென்னாத்
துன்றுகழன் முடிவேந்த ரடிபோற்றச் சுமந்திரனே
முதல்வ ராய
வன்றிறல்சே ரமைச்சர்தொழ மாமணித்தே ரேறுதலும்
வானோர் வாழ்த்தி
இன்றெமது வினைமுடிந்த தெனச்சொரிந்தார் மலர்மாரி
யிடைவி டாமல். 243

௫௭. காளமும் பல்லியமுங் கனைகடலின் மிகமுழங்கக்
கானம் பாட
மாகதர்க ளருமறைநூல் வேதியர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப
மதுரச் செவ்வாய்த்
தோகையர்பல் லாண்டிசைப்பக் கடற்றானை புடைசூழச்
சுடரோ னென்ன
ஏகியருந் தவரொடும்போ யுரோமபதன் றிருநாட்டை
யெதிர்ந்தா னன்றே. 244

௫௮. கொழுந்தோடிப் படர்கீர்த்திக் கோவேந்த னடைந்தமைசென்
றொற்றர் கூறக்
கழுந்தோடும் வரிசிலைக்கைக் கடற்றானை புடைசூழக்
கழற்கால் வேந்தன்
செழுந்தோடும் பல்கலனும் வெயில்வீச மாகதர்க
டிரண்டு வாழ்த்த
எழுந்தோடு முவகையொடு மோசனைசென் றனரசை
யெதிர்கோ ளெண்ணி. 245

௫௯. எதிர்கொள்வான் வருகின்ற வயவேந்தன் றனைக்கண்ணுற்
றெழிலி காண
அதிர்கின்ற பொலந்தேரின் றரசர்பிரா னிழிந்துழிச்சென்
றடியின் வீழ

முதிர்கின்ற பெருங்காத றழைத்தோங்க வெழுந்திருத
முயங்க லோடுங்
கதிர்கொண்ட சுடர்வேலான் றனைநோக்கி யிவையுரைத்தான்
களிப்பின் மிக்கான். 246

சு0. யான்செய்த மாதவமோ விவ்வுலகஞ் செய்தவமோ
யாதோ விங்ஙன்
வான்செய்த சுடர்வேலோ யடைந்ததென மிகமகிழா
மணித்தே ரேற்றித்
தேன்செய்த தார்மவுலித் தேர்வேந்தைச் செழுநகரிற்
கொணர்ந்தான் றெவ்வர்
ஊன்செய்த சுடர்வடிவே லுரோமபாத னெனவுரைக்கு
முரவுத் தோளான். 247

சுக. ஆடகப்பொற் சுடரிமைக்கு மணிமாடத் திடையோர்மண்
டபத்தை யண்மிப்
பாடகச்செம் பதுமமலர்ப் பாவையர்பல் லாண்டிசைப்பப்
பைம்பொற் பீடத்
தேடுதுற்ற வடிவேலோன் றனையிருத்திக் கடன்முறைகள்
யாவு நேர்ந்து
தோடுதுற்ற மலர்த்தாரான் விருந்தளிப்ப வினிதுகந்தான்
சுரர்நா டுந்தான். 248

சுஉ. செவ்விநறுஞ் சாந்தளித்துத் தேர்வேந்தன் றனைநோக்கி
யிவணீ சேர்ந்த
கவ்வையுரைத் தருள்கியென நிகழ்ந்தபரி சரசர்பிரான்
கழற லோடும்
அவ்வியனீத் துயர்ந்தமனத் தருந்தவனைக் கொணர்ந்தருள்கென்
விடுப்ப ஞன்ற
செவ்விமுடி யோயெனலுந் தேரேறிச் சேனையொடு
மயோத்தி சேர்ந்தான். 249

சுந. மன்னர்பிரா னகன்றதற்பின் வயவேந்த னருமறைநூல்
வடிவு கொண்ட
தன்னமுனி வாநுறையு டனையணுகி யிணைபடித்தா
மஷரக ளம்பொன்

மன்னுமணி முடிபுனைந்து வரன்முறைசெய் திடவிவணீ
வருதற் கொத்த
தென்னையென வடியேற்கோர் வரமருளு மடிகளென
யாவ தென்றான். 250

சுசு. புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகைதன்
புகழிற் பூத்த
அறனென்று திருமனத்தா னமரர்களுக் கிடரிழைக்கு
மவுண ராயோர்
திறலுண்ட வடிவேலோன் றசரதனென் றுயர்கீர்த்திச்
செங்கோல் வேந்தன்
விறல்கொண்ட மணிமாடத் தயோத்திநக ரடைந்திவணீ
மீள்க வென்றான். 251

சுரு. அவ்வரந்தந் [1] தனமினித்தோர் கொணர்தியென வருந்தவத்தோ
னறைத லோடும்
வெவ்வரந்தின் றயில்படைக்குரு சுடர்வேலோ னடியிறைஞ்சி
வேந்தர் வேந்தன்
கவ்வையொழித் துயர்ந்தனனென் றதிர்குரற்றேர் கொணர்ந்தனனிக்
கலைவ லாளன்
செவ்விறுதற் றிருவினொடும் போந்தேறு கெனவேறிச்
சிறந்தான் மன்னோ. 252

வேறு

சுசு. குனிசிலை யாசனுங் கரங்கள் கூப்பிடத்
துனியறு முனிவரர் தொடர்ந்து சூழ்வர
வனிதையு மருமறை வடிவம் பேரின்றொளிர்
முனிவனும் பொறிமிசை நெறியை [2] முன்னினர். 253

சுஎ. அந்தர துந்துமி முழக்கி யாய்மலர்
சிந்தினர் களித்தன ரறத்திற் றேவரும்
வெந்தெழு கொடும்பிணி வீழ்க்கு மெய்ம்முதல்
வந்தெழ வருட்கு வானென் றெண்ணியே. 254

(பிரதி) 1 தனமினைத்தேர். 2 முன்னினன்.

௬௮. தூதுவ ரவ்வழி யயோத்தி துன்னினர்
மாதிரம் பொருதடோண் மன்னர் மன்னன்முன்
ஓதினர் முனிவர வோத வேந்தனுங்
காதலென் றளவறு கடலு ளாழ்ந்தனன். 255

௬௯. எழுந்தனன் பொருக்கென விரத மேறினன்
பொழிந்தனர் மலர்மழை பாசி பூத்தன
மொழிந்தன பல்லிய முரச மார்த்தன
விழுந்தன தீவினை வேரி னோடுமே. 256

௭0. பிதிர்ந்ததெம் மனத்துயர்ப் பிறங்க லென்றுகொண்
டதிர்ந்தெழு கடலுடை யரசர் கோமகன்
முதிர்ந்தமா தவமுடை முனியை யன்பினோ
டெதிர்ந்தனன் யோசனை யிரண்டொ டொன்றினே. 257

௭௧. நற்றவ மனைத்துமோர் நவையி லாவுருப்
பெற்றிவ ணடைந்தெனப் பிறங்கு வான்றனைச்
சுற்றிய சீரையு முறையின் றோற்றமும்
முற்றுறப் பொலிதரு மூர்த்தி யான்றனை. 258

௭௨. அண்டர்க டியாமு மரக்க ராற்றலும்
விண்டிடப் பொலிதரு வினைவ லாளனைக்
குண்டிகை குடையொடுங் குலவு நூன்முறைத்
தண்டொடும் பொலிதருந் தடக்கை யான்றனை. 259

௭௩. இழிந்துபோ யிரதமாண் டிணைகொ டாண்மலர்
விழுந்தனன் வேந்தர்தம் வேந்த னீதியான்
மொழிந்தன ஞசிகண் முதிய நான்மறைக்
கொழுந்துமேற் படர்தரக் கொழுகொம் பாயினான். 260

௭௪. அயல்வரு முனிவரு மாசி கூறிடப்
புயல்பொழி தாநதி பெருகு பொங்குநீர்க்
கயல்பொரு விழியொடுங் கலைவ லாளனை
இயல்பொடுங் கொணர்ந்தன னிரத மேற்றியே. 261

௭௫. அடிகுரன் முரசதி ரயோத்தி மாநகர்
முடியுடை வேந்தனம் முனிவ னோடுமோர்
கடிகையி னடைந்தனன் கமல வாண்முக
வடிவுடை மடந்தையர் வாழ்த்தெ டுப்பவே. 262

௭௬. கசட்டறு வினைத்தொழிற் கள்வ ராயுழல்
அசட்டர்க ளைவரை யகத்த டைத்துள
வசிட்டனு மருமறை வழக்கு நீங்கலா
விசிட்டரும் வேந்தவை பொலிய மேவினார். 263

௭௭. மாமணி மண்டப மன்னி மாசறு
தூமணித் தவிசிடைச் சுருதி ஞேயநிகர்
கோமுனிக் கரசனை யிருத்திக் கொள்கடன்
ஏமுறத் திருத்திவே றினைய செப்பினான். 264

௭௮. சான்றவர் சான்றவ தரும மாதவம்
போன்றொளிர் [1]புனிதநின் னருளிற் பூத்தவென்
ஆன்றதொல் குலமினி யரசின் வைகுமால்
யான்றவ முடைமையு மிழப்பின் றாமரோ. 265

௭௯. என்னலு முனிவர னினிது நோக்குறா
மன்னவர் மன்னகேள் வசிட்டன் றானெனும்
நன்னெடுந் தவன்றனை நவையில் செய்கைநீ
நின்னையிவ் வுலகினி னிருபர் நேர்வரோ. 266

௮0. என்றிவை பலபல வினிமை கூறினன்
குன்றுறழ் வரிசிலைக் குவவுத் தோளினாய்
நன்றிகொ ளருமக நடத்த வெண்ணியோ
இன்றெனை யழைத்ததிங் கியம்பு வாயென்றான். 267

௮௧. உலப்பில்பல் லாண்டெலா முறுக ணின்றியே
தலப்பொறை யாற்றினேன் றனையர் வந்திலர்
அலப்புநீ ருடுத்தபா ரளிக்கு மைந்தரை
நலப்புகழ் பெறவினி நல்க வேண்டுமால். 268

௮௨. என்றலு மரசநீ யிரங்க லிவ்வுல
கொன்றுமோ வுலகமீ ரேழு மோம்பிடும்
வன்றிறன் மைந்தரை யளிக்கு மாமகம்
இன்றுநீ யியற்றுதற் கெழுகவீண் டென்றான். 269

௮௩. ஆயதற் குரியன கலப்பை யாவையும்
ஏயெனக் கொணர்தலி னிருபர்க் கேந்தலைத்

(பிரதி) 1 புனிதனின்.

தூயநற் புனல்படீஇச் சுருதி நான்முறை
சாய்வறத் திருத்தியே சாலை துன்னினான். 270

அச. முழங்கனல் மும்மையு முடுகி யாகுதி
வழங்கியே யீரறு திங்கள் வாய்த்தபின்
தழங்கிய துந்துமி முழங்கத் தாவில்வான்
விழுங்கினர் விண்ணவர் வெளியின் றென்னவே. 271

அரு. முகமல ரொளிதர மொய்த்து வானுளோர்
தொகைவிரி நறுமலர் தூவி யார்த்தெழத்
தகவுடை முனியுமத் தழலி னாப்பணை
மகவரு ளாகுதி வழங்கி னானரோ. 272

அசு. ஆயிடைக் கனலினின் றம்பொற் றட்டமீத்
தூயநற் சுதைநிகர் பிண்ட மொன்றுசூழ்
தீயெரி பங்கியுஞ் சிவந்த கண்ணுமாய்
ஏயெனப் பூதமொன் றெழுந்த தேந்தியே. 273

அஎ. வைத்தது தரைமிசை மறுத்து மவ்வழித்
தைத்தது பூதமத் தவனும் வேந்தனை
உய்த்தநல் லமிர்தினை யுரிய மாதர்கட்
கத்தகு மரபினி னளித்தி யாலென்றான். 274

அஅ. மாமுனி யருள்வழி மன்னர் மன்னவன்
தாமமென் கருங்குழற் றொண்டைத் தூயவாய்க்
காமரோண் கௌசலை கரத்தி னார்பகிர்
தாமுற வளித்தனன் சங்க மார்த்தெழ. 275

அகூ. கைகயன் றனையைதன் கரத்து மம்முறைச்
செய்கையி னளித்தனன் றேவ ரார்த்தெழப்
பொய்கையு நதிகளும் பொழிலு மோதிமம்
வைகுறு [1]கோசல மன்னர் மன்னனே. 276

கூ0. நமித்திரர் [2]நடுக்குறு நலங்கொண் மொய்ம்புடை
நிமித்திரு மரபுளான் முன்னர் நீர்மையிற்
சுமித்திரைக் களித்தனன் சுரர்க்கு வேந்தினிச்
சமித்தனன் பகையென வமரர் சாற்றினார். 277

(பிரதி) 1 கோசலை. 2 நறுக்குறு.

கூக. பின்னரப் பெருந்தகை பிதிர்ந்து வீழ்ந்தவை
தன்னையுஞ் சுமித்திரை தனக்கு நல்கினன்
ஒன்னலர்க் கிடமும்வே றுலகி னேங்கிய
மன்னுயிர் தமக்குநீள் வலமுந் தள்ளவே. 278

கூஉ. வாம்பரி வேள்வியு மகாரை நல்குவ
தாம்புரை யாகுதி பிறவு மந்தணன்
ஓம்பிட முடித்தபி னுலகு காவலன்
ஏம்பலோ டெழுந்தனன் யாரு மேத்தவே. 279

கூங. முருடொடு பல்லிய முழங்கி யார்த்தன
இருடரு முலகமு மிடரு நீங்கின
தெருடரு வேள்வியின் கடன்க டேர்ந்துழி
அருடரு மீவையின்வந் தரச னெய்தினன். 280

கூச. செய்ம்முறை கடன்முறை திறம்ப லின்றியே
மெய்ம்முறை கடவுளோர்க் கீந்து விண்ணுளோர்க்
கம்முறை யளித்துநீ டந்த ணாளர்க்குங்
கைம்முறை வழங்கினன் கனக மாரியே. 281

கூரு. வேந்தர்கட் கரசொடு வெறுக்கை தேர்பரி
வாய்ந்தநற் றுகிலொடு வரிசைக் கேற்பன
ஈந்தனன் பல்லியந் துவைப்ப வேகிநீர்
தோய்ந்தனன் சரயுநற் றுறைக்க ணெய்தியே. 282

கூசு. முரசொலி கறங்கிட முத்த வெண்குடை
விரசிமே னிழற்றிட வேந்தர் சூழ்தர
அரசவை யடைந்துழி யயனு நாணுற
[1]உரைசெறி முனிவர்தா ளிறைஞ்சி யோங்கினன். 283

கூஎ. அரியநற் றவமுடை வசிட்ட னாணையால்
இரலைநற் சிருங்கமா விறைவன் றொடொழா
உரியநற் பலவுரை பயிற்றி யுய்ந்தனன்
பெரியநற் றவவினிப் பெறுவ தியாதென்றுன. 284

கூஅ. வாங்கிய துயருடை மன்னன் பின்னரும்
பாங்குறு கடவீமுறை பலப யிற்றல்கொண்

(பிரதி) 1 உரைசெயு.

டோங்கிய வுவகையி னுசி யோடெழா
நீங்கின [1]னிருந்தன் னேமி வேந்தனே. 285

௯௯. தெரிவையர் மூவருஞ் சிறிது நாட்செலீஇ
மருவிய வயாவொடு வருத்தந் துய்த்தவர்
பொருவருந் திருமுக மன்றிப் பொற்புநீ
டுருவமு மதியமோ டொப்பத் தோன்றினர். 286

௧௦௦. ஆயிடைப் பருவம்வந் தடைந்த வெல்லையின்
மாயிரும் புவிமகண் மகிழ்வொ டோங்கிட
வேய்புனர் பூசமும் விண்ணு ளோர்களுந்
தூயகற் கடகமு மெழுந்து துள்ளவே. 287

௧௦௧. சித்தரு மியக்கருந் தெரிவை மார்களும்
வித்தக முனிவரும் விண்ணு ளோர்களும்
நித்தரு முறைமுறை நெருங்கி யார்ப்புறத்
தத்துற லொழிந்துநீ டரும மோங்கவே. 288

௧௦௨. ஒருபக லுலகெலா முதரத் துட்பொதிந்
தருமறைக் குணர்வரு மவனை யஞ்சனக்
கருமுகிற் கொழுந்தெழில் காட்டுஞ் சோதியைத்
திருவுறப் பயந்தன டிறங்கொள் கோசலை. 289

௧௦௩. ஆசையும் விசும்புநின் றமர ரார்த்தெழ
வாசவன் முதலினர் வணங்கி வாழ்த்துறப்
பூசமு மீனமும் பொலிய நல்கினள்
மாசறு கைகயன் மாது மைந்தனை. 290

௧௦௪. தளையவிழ் தருவுடைச் சயில கோபனுங்
கிளையுமந் தரமிசைக் கெழுமி யார்த்தெழ
அளைபுகு மரவினோ டலவன் வாழ்வுற
இளையவற் பயந்தன ளிளைய மென்கொடி. 291

௧௦௫. படங்கிளர் பஃறலைப் பாந்த ளேந்துபார்
நடங்கிளர் [2]தரம்றை நவில நாடகம்
மடங்கலு மகமுமே வாழ்வி னோங்கிட
விடங்கிளர் விழியினாள் மீட்டு மீன்றனள். 292

(பிரதி) 1 ரிருந்தன. 2 தாமரை.

௧௦௬. ஆடின ரரம்பைய ரமுத வேழிசை
பாடினர் கின்னரர் துவைத்த பல்லியம்
வீடின ரரக்கரென் றுவக்கும் விம்மலால்
ஓடின ருலாவின ரும்பர் முற்றுமே 293

௧௦௭. ஓடின ரரசன்மாட் டுவகை கூறிநின்
றாடினர் சிலதிய ரந்த ணாளர்கள்
கூடினர் நாளொடுங் கோளு நின்றமை
நாடின ருலகினி னவையின் றென்றனர். 294

௧௦௮. மாமுனி தன்னொடு மன்னர் மன்னவன்
ஏமுறு புனல்படீஇ வித்தொ டின்பொருள்
தாமுற வழங்கிவெண் சங்க மார்ப்புறக்
கோமகார் திருமுகங் குறுக நோக்கினான். 295

௧௦௯. இறைதவிர்ந் திடுகபார் யாண்டொ ரேழ்நிதி
நிறைதரு சாலைக ணீக்கி யாவையும்
முறைகெட வறியவர் முகந்து கொள்கென
அறைபறை யென்றன னரசர் கோமகன். 296

௧௧௦. படையொழிந் திடுகதம் பதியு ளேயினி
விடைபெறு குகமுடி வேந்தர் வேதியர்
நடையுறு நியமமு [1]நவையின் றுறுக
புடைகெழு விழாவொடு [2]பொலிக வெங்கணும். 297

௧௧௧. ஆலயம் புதுக்குக வந்த ணாளர்தஞ்
சாலையுஞ் சதுக்கமுஞ் சமைக்கச் சந்தியுங்
காலையு மருள்புரி கடவு ளோர்க்கணி
மாலையுந் தூபமும் [3]வழங்கு கென்றனன். 298

௧௧௨. என்புழி வள்ளுவர் யானை மீமிசை
வன்பறை யறைதர நகர மாந்தரும்
மின்பிறழ் நுசுப்பினார் தாமும் விம்மலால்
இன்பமென் றளப்பரு மளக்க ரெய்தினார். 299

௧௧௩. ஆர்த்தனர் முறைமுறை யன்பி னாலுடல்
போர்த்தன் புளகம்வேர் பொழிந்த நீணிதி

(பிரதி) 1 நவையிற். 2 பொலிய. 3 வழங்கவென்றனன்.

தூர்த்தன ரெதிரெதிர் சொல்லி னூர்க்கெலாந்
தீர்த்தனென் றறிந்ததோ வவர்தஞ் [1]சிந்தையே. 300

ககச. பண்ணையு மாயமுந் திரளும் பாங்கருங்
கண்ணகன் றிருநகர் களிப்புக் கைம்மிகுந்
தெண்ணெயுங் களபமு மிழுது நானமுஞ்
சுண்ணமுந் தூவினார் வீதி தோறுமே. 301

வேறு

ககரு. இத்தகை மாநக ரீரறு நாளுஞ்
சித்தமு றாங்களி யோடுசி றந்தே
தத்தமை யொன்று முணர்ந்திலர் தாவின்
மெய்த்தவ னுமம் விதிப்ப மதிப்பான். 302

ககசு. க்ராமலை யத்தளர் கைக்கரி யெய்த்தே
அராவணை யிற்றுயில் வோயென வந்நாள்
விராவி யளித்தருண் மெய்ப்பொரு ளுக்கே
இராம னெனப்பெய ரீந்தன னன்றே. 303

ககஎ. கரதல முற்றொளிர் நெல்லி கடுப்ப
விரத மறைப்பொருண் மெய்ந்நெறி கண்ட
வாத னுனித்திட மற்றைய வொளியைப்
பரத னெனப்பெயர் பன்னின னன்றே. 304

ககஅ. உலக்குநர் வஞ்சக ரும்ப ருயர்ந்தார்
நிலக்கொடி யுந்துயர் நீத்தன ளிந்த
விலக்கரு மொய்ம்பின் விளங்கொளி நாமம்
இலக்குவ னென்ன விசைத்தன னன்றே. 305

கககூ. முத்துருக் கொண்டுசெம் முளரி யலர்ந்தால்
ஒத்திருக் கும்மெழி லுடையவிவ் வொளியால்
எத்திருக் குங்கெடு மென்பதை யெண்ணுச்
சத்துருக் கன்னெனச் சாற்றின னுமம். 306

கஉ௦. பொய்வழி யின்முனி புகறரு மறையால்
இவ்வழி பெயர்க ளிசைத்துழி யிறைவன்

(பிரதி) 1 சிந்தைகள்.

கைவழி நிதிபொழி நதிகலை மறையோர்
மெய்வழி யுவரி நிறைத்தனன் மென்மேல். 307

௧௨௧. காவியு மொளிதரு கமலமு மெனவே
ஓவிய வெழிலுடை யொருவனை யலதோர்
ஆவியு முடலமு மிலதென வருளின்
மேவின னுலகுடை வேந்தர்தம் வேந்தன். 308

௧௨௨. அமிர்தரு குதலையொ டணிநடை பயிலாத்
திமிரம தறவரு தினகர னெனவுந்
தமரம துடன்வரு சதுமறை யெனவுங்
குமரர்க ணிலமகள் குறைவற வளர்நாள். 309

௧௨௩. சவுளமொ டுபநய னமுமுறை தருகுற்
றிவள்வ தெனவொரு குறைபிறி திலவாய்
உவளரு மறையினெ டொழிவறு கலையுந்
தவழ்மதி புனையர னிகர்முனி தரவே. 310

௧௨௪. யானையு மிரதமு மிவுளியு முதலா
ஏனைய பிறவுமவ் வியல்பினி னடைகற்
றானுறு படைபல சிலையொடு பயிலா
வானவர் தனிமுதல் கிளையொடு வளர்நாள். 311

௧௨௫. அருமறை முனிவரு மமரரு மவனித்
[1]திருவுமந் நகருறை செனமுந மிடரோ
டிருவினை துணிதரு மிவரினி திவணின்
றொருபொழு தகல்கில முறையென வுறுவார். 312

௧௨௬. ஐயனு மிளவலு மணிநில மகடன்
செய்தவ முடைமைக டெரிதர வனமு
மைதவழ் பொழில்களும் வாவியு மருவி
நெய்குழ லுறமிழை யெனநிலை திரிவார். 313

௧௨௭. பரதனு மிளவலு மொருநொடி பகிரா
திரதமு மிவுளியு மிவரினு மறைநூல்
உரைதரு பொழுதினு மொழிகில ரெனையாள்
வரதனு மிளவலு மெனமரு வினரோ. 314

(பிரதி) 1 திருவுமிக்.

கஉஅ. வீரனு மிளைஞரும் வெறிபொழில் களின்வாய்,
ஈரமொ டுறைதரு முனிவர ரிடைபோய்ச்
சேர்பொழு தணிதரு துறைநக ரெதிராக்
கார்வர வலர்பயிர் பொருவுவர் களியால். 315

கஉகூ. ஏழைய ரணைவரு மிவர்தட முலைதோய்
கேழ்கிளர் மதலையர் கிளைகளு மிளையார்
வாழிய வெனவவர் மனனுறு கடவுட்
டாழ்குவர் [1]கோசலை தசரத னெனவே 316

கஙO. கடறரு முகிலொளிர் கமலம தலரா
வடவரை யுடன்வரு செயலென மறையுந்
தடவுத லறிவரு தனிமுத லவனும்
புடைவரு மிளவலு மெனநனி புகல்வார். 317

கஙக. எதிர்வரு மவர்களை யெனையுடை யிறைவன்
முதிர்தரு கருணையின் முகமல ரொளிர
எதுவினை யிடரிலை யினிதுநும் மனையும்
மதிதரு குமரரும் வலியர்கொ லெனவே. 318

கஙஉ. அஃதைய நினையெம தரசென வுடையேம்
இஃதொரு பொருளல வெமதுயி ருடனேழ்
மகிதல முழுதையு முறுகவிம் மலரோன்
உகுபக லளவென வுரைநனி புரிவார். 319

வேறு

கஙங. இப்பரி சணிநக ருறையும் யாவரும்
மெய்ப்புகழ் புனைதர விளைய வீரர்கள்
தப்பற வடிநிழ றழுவி யேத்துற
முப்பரம் பொருளினு முதல்வன் வைகுறும். 320

கஙச. அரசர்தம் பெருமக னகிலம் யாவையும்
விரசுறு தனிக்குடை விளங்க வென்றிசேர்
முரசொலி கறங்கிட முனிவ ரேத்துறக்
கரைசெய லரிதோர் களிப்பின் வைகுநாள். 321

திருவவதாரப் படலம் முற்றும்.

(பிரதி) 1 கௌசலை.

சு. கையடைப் படலம்

க. நனைவருங் கற்பக நாட்டு நன்னகர்
அனைவரு [1] மணைதர வயிர்க்குஞ் சிந்தையா
னினையவு மரியது விசும்பி னீண்டதோர்
புனைமணி மண்டபம் பொலிய மேயினன். 322

உ. தூயமெல் லரியணைப் பொலிந்து தோன்றினன்
சேயிரு விசும்பிடைத் திரியுஞ் சாரணர்
நாயக னிவன்கொலென் றயிர்த்து நாட்டமோர்
ஆயிர மில்லையென் றைய நீங்கினர். 323

ங. மடங்கல்போன் மொய்ம்பினன் முன்னர் மன்னுயிர்
அடங்கலு முலகும்வே றமைத்துத் தேவரோ
டிடங்கொளுன் முகனையும் படைப்ப னீண்டெனத்
தொடங்கிய [2] துனியுறு முனிவன் றோன்றினன். 324

வேறு

ச. வந்துமுனி யெய்துதலு மார்பிலணி யாரம்
அந்தரத லத்திரவி யஞ்சவொளி விஞ்சக்
கந்தமல ரிற்கடவு டன்வரவு காணும்
இந்திரனெ னக்கடிதெ ழுந்தடிப ணிந்தான். 325

ரு. பணிந்துமணி செற்றுபுகு யிற்றியவிர் பைம்பொன்
அணிந்ததவி சிட்டதின ருத்தியொ டிருத்தி
இணைந்தகம லச்சரண ருச்சனைசெய் தின்றே
துணிந்ததென் வினைத்தொடரெ னத்தொழுது சொல்லும் 326

சு. நிலஞ்செய்தவ மென்றுணரி னன்றுநெடி யோயென்
நலஞ்செய்வினை யுண்டெனினு மன்றுநகர் நீயான்.
வலஞ்செய்துவ ணங்கவெளி வந்தநிது முந்தென்
குலஞ்செய்தவ மென்றினிது கூறமுனி கூறும். 327

வேறு

எ. என்னனைய முனிவர்களு மிமையவரு மிறைஞ்சூறுவோன்
றுடைய ராறு
பன்னகமு நகுவெள்ளிப் பனிவரையும் பாற்கடலும்
பதும பீடத்

(பிரதி) 1 மனிதரு மயிர்க்குஞ். 2 தனியுறு.

தன்னகருங் கற்பகநாட் டணிநகரு மணிமாட
வயோத்தி யென்னும்
பொன்னகரு மல்லாது புகலுண்டோ விகல்கடந்த
புலவு வேலோய். 328

௮. இன்றளிர்க்கற் பகநறுந்தே னிடைதுளிக்கு நிழலிருக்கை
யிழுந்து போந்து
நின்றளிக்குந் தனிக்குடையி னிழலொதுங்கிக் குறையிரந்து
நிற்ப நோக்கிக்
குன்றளிக்குங் குலமணித்தோட் சம்பரனைக் குலத்தோடுந்
தொலைத்து நீகொண்
டன்றளித்த வரசன்றோ புரந்தரனின் றாள்கின்ற
தரச வென்றான். 329

௯. உரைசெய்த வளவையிற்றான் முகநோக்கி யுள்ளத்து
ளொருவ ராலுங்
கரைசெய்தற் கரியதொரு பேருவகைக் கடல்பெருகக்
கரங்கள் கூப்பி
அரைசெய்தி யிருந்தபய னெய்தினன்மற் றினிச்செய்வ
தருளு கென்று
முரைசெய்து கடைத்தலையான் முன்மொழியப் பின்மொழியு
முனிவ னுங்கே. 330

௧௦. தருவனத்துள் யானியற்றுந் தவவேள்விக் கிடையூறாய்த்
தவஞ்செய் வோரை
வெருவரச்சென் றடைகாம வெகுளியென நிருதரிடை
வெஃகா வண்ணஞ்
செருமுகத்துக் காத்தியென நின்சிறுவ ரனைவரினுங்
கரிய செம்மல்
ஒருவனைத்தந் திடுதியென வுயிரிரக்குங் கொடுங்கூற்றி
னுளையச் சொன்னான். 331

௧௧. எண்ணிலா வருங்குணத்தா னியம்பியசொன் மருமத்தி
னெறிவேல் பாய்ந்த
புண்ணுலாம் பெரும்புழையிற் கனனுழைந்தா லெனச்செவியிற்
புகுத லோடும்

உண்ணிலா வியதுயரம் பிடித்துந்த வாருயிர்நின்
'றாச லாடக்'
கண்ணிலான் பெற்றிழந்தா [1]னெனவுழந்தான் கடுந்துயரங்
கால வேலோன். 332

கஉ. தொடையூற்றுந் தேன்றுளிக்கு நறுந்தாரா னொருவண்ணந்
துயர நீங்கிப்
படையூற்ற மிலன்சிறிய னிவன்பெரியோய் பணியிதுவேற்
பனிநீர்க் கங்கை
புடையூற்றுஞ் சடையானும் புரந்தரனும் நான்முகனும்
புகுந்து செய்யும்
இடையூற்றுக் கிடையூறு யான்காப்பன் பெருவேள்விக்
கெழுக வென்றான். 333

கங. என்றனனென் றலுமுனிவோ டெதிர்ந்தனபண் டடைந்தமுனி
யிறுதிக் காலம்
அன்றெனவா மெனவிமையோ ரயிர்த்தனர்மேல் வெயில்காந்த
[2]தங்கு மிங்கும்
நின்றனவுந் திரிந்தனமே னிவந்தகொழுங் கடைப்புருவ
நெற்றி முற்றச்
சென்றனவந் தனநகையுஞ் சிவந்தனகண் ணிருண்டனபோய்த்
திசைக ளெல்லாம். 334

வேறு

கச. கறுத்த மாமுனி கருத்தை யுன்னிநீ
பொறுத்தி யென்றவற் புகன்று நின்மகற்
குறுத்த [3]லாகலா வுறுதி யெய்துநாள்
மறுத்தி யோவென வசிட்டன் கூறுவான். 335

கரு. பெய்யு மாரியாற் பெருகு வெள்ளம்போய்
மொய்கொள் வேலைமேன் மூடுகு மாறுபோல்
ஐய நின்மகற் களவில் விஞ்சைவந்
தெய்து [4]காலமின் றெதிர்ந்த தென்னவே. 336

கசு. குருவின் வாசகங் கொண்டு கொற்றவன்
திருவின் கேள்வனைக் கொணர்மின் சென்றென
வருக வென்றன ரென்ன லோடும்வந்
தருகு சார்ந்தன னறிவி னும்பரான். 337

(பிரதி) 1 னெனவுழன்றான். 2 வங்கு. 3 லாதலா லுறுதி. 4 காலம்வந் தெதிர்ந்த.

௧௭. வந்த நம்பியைத் தம்பி தன்னொடும்
முந்தை நான்மறை முனிக்குக் காட்டிநற்
றந்தை நீதனித் தாயு [1]நீயிவர்க்
கெந்தை தந்தன னியைந்த செய்கென்றான். 338

௧௮. கொடுத்த மைந்தரைக் கொண்டு சிந்தைவந்
தெடுத்த சீற்றம்விட் டினிது வாழ்த்திமேல்
அடுத்த வேள்விபோய் முடிப்ப தாமெனா
நடத்தன் மேயினா னவைக்க ணீங்கினான். 339

௧௯. வென்றி வாள்புடை விசித்து [2]மெய்ம்மைபோல்
என்றுந் தேய்வுறாத் தூணி யார்த்திரு
குன்றம் போன்றுள தோளிற் கொற்றவில்
ஒன்றுந் தாங்கினா னுலகந் தாங்கினான். 340

௨௦. அன்ன தம்பியுந் தானு மையன்பின்
மன்ன னின்னுயிர் வழிக்கொண் டாலெனச்
சொன்ன மாதவற் றொடர்ந்து சாயைபோற்
பொன்னின் மாநகர்ப் புரிசை நீங்கினார். 341

௨௧. வரங்கண் மாசறத் தவஞ்செய் வார்கள்வாழ்
புரங்க ணேரலா நகரி னீங்கிப்போய்
அரங்கி னாடுவார் சிலம்பி னன்னநின்
றிரங்கு வார்புனற் சரயு வெய்தினார். 342

௨௨. தாழு மாமழை தவழு நெற்றியாற்
சூழி யானையிற் றோன்று மால்வரைப்
பாழி மாமுகட் டுச்சிப் பச்சைமா
ஏழு மேறப்போ யாறு மேறினார். 343

௨௩. கரும்பு கால்பொரக் கமுகின் வார்ந்ததேன்
வரம்பின் மீதிடு மருத வேலிவாய்
அரும்பு கொங்கையா ரம்மெ லோதிபோற்
சுரும்பு வாழ்வதோர் சோலை வைகினார். 344

௨௪. தேவு மாதவற் றொழுது தேவர்தம்
நாவு ளீர்குதி நயக்கும் வேள்விவாய்த்
தாவு மாபுகை தவழுஞ் சோலைகண்
டியாவ தீதென்றா னவர்க்கு மேனின்றான். 345

கையடைப்படலம் முற்றும்.

(பிரதி) 1 நீயிவற். 2 மேன்மைபோல்.

எ. தாடகைவதைப் படலம்

க. திங்கண்மே வுஞ்சடைத் தேவன்மேன் மாரவேள்
[1]இங்குநின் றெய்யவும் மெரிதருந் நுதல்விழிப்
பொங்குகோ பஞ்சுடப் பூளைவீ யன்னதன்
அங்கம்வெந் தன்றுதொட் டநங்கனே யாயினான். 346

உ. வாரணத் துரிவையான் மீதனைச் சினவுநாள்
ஈரமற் றங்கமிங் குகுதலா லிவணெலாம்
ஆரணத் துறையுளா யங்கநா டிதுவுமக்
காரணக் குறியுடைக் காமனாச் சிரமமே. 347

ங. பற்றவா வேரொடும் பசையிறப் பிறவிபோய்
முற்றவா லுணர்வுமேன் முடுகினா ரறிவுசென்
றுற்றவா னவனிருந் தியோகுசெய் தனனெனிற்
சொற்றவா மளவதோ மற்றிதன் றூய்மையே. 348

ச. என்றவந் தணனியம் பலும்வியந் தவ்வயிற்
சென்றுவந் தெதிரெழுஞ் செங்நெறிச் செல்வரோ
டன்றுறைந் தலர்கதிர்ப் பருதிமண் டலமகன்
குன்றின்வந் தணையவோர் சுடுசுரங் குறுகினார். 349

ரு. பருதிவா னவனிலம் பசையறப் பருகுவான்
விருதுமேற் [2]கொண்டுலாம் வேனிலே யல்லதோர்
[3]இருதுவே றின்மையா லெரிமுதற் கடவுளுங்
கருதின்வே முள்ளமுங் காணின்வே நயனமும். 350

சு. படியின்மேல் வெம்மையைப் பகரினும் பகருநா
முடியவே முடியுமூ டிருளும்வான் முகடும்வேம்
விடியுமேல் வெயிலும்வே மழையும்வே மின்னினோ
டிடியும்வே மென்னின்வே றியாவைவே வாதவே. 351

எ. விஞ்சுவான் மழையின்மே லம்பும்வே லும்படச்
செஞ்செவே செருமுகத் தன்றியே திறனிலா
வஞ்சர்தீ வினைகளான் மானமா மணியிழந்
தஞ்சினார் நெஞ்சுபோ லென்றுமா றுதரோ. 352

(பிரதி) 1 எங்கண்மே லெய்யவு மூரியவம் பெய்தவன். 2 கொண்டு லாய். 3 இருதுவென்.

அ. [1]பேய்பிளந் தொக்கநின் றுலர்பெருங் கள்ளியின்
றாய்பிளந் துக்ககா [2]ரகில்களுந் தழையிலா
வேய்பிளந் துக்கவெண் டரளமும் விடவரா
வாய்பிளந் துக்கசெம் மணியுமே வனமெலாம். 353

கூ. பாருமோ டாதுநீ டாதெனும் பாலதே
சூருமோ டாதுகூ டாததோர் சூரியன்
றேருமோ டாதுமெய் தேரினேர் மூரிவெங்
காருமோ டாதுநீள் காலுமோ டாதரோ. 354

கo. கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசுகார்
விண்கிழித் தொளிருமின் னனையபன் மணிவெயில்
மண்கிழித் திடவெழுஞ் சுடர்கண்மண் மகளுடற்
புண்கிழித் திடவெழுங் குருதியே போலுமே, 355

வேறு

கக. புழுங்குவெம் பசியொடு புரளும் போரரா
விழுங்கவந் தெழுந்தெதிர் விரித்த வாயின்வாய்
முழங்குவெங் கரிபுக முடுகி மீமிசை
[3]வழங்குவெங் கதிர்சுட மறைவு தேடியே. 356

கஉ. ஏகவெங் கனலர சிருந்த காட்டிடைக்
காகமுங் கரிகளுங் கரிந்து சாம்பின
மாகவெங் கனலெனும் வடவைத் தீச்சுட
மேகமுங் கரிந்திடை விழுந்த போலுமே. 357

கங. கானகத் தியங்கிய கழுதின் றேர்க்குலந்
தானகங் கரிதலிற் றலைக்கொண் டோடிப்போய்
மேனிமிர்ந் தெழுந்திடின் விசும்பு வேமெனா
வானவர்க் கிரங்கிநீர் வளைத்த [4]தொத்ததே. 358

கச. ஏய்ந்தவக் கனலிடை யெழுந்த கானற்றேர்
காய்ந்தநற் கடுவனங் காக்கும் வேனிலின்
வேந்தனுக் கரசுவீற் றிருக்கச் செய்ததோர்
பாய்ந்தபொற் காலுடைப் பளிக்குப் பீடமே. 359

கரு. தாவரு மிருவினை செற்றுத் தள்ளரு
மூவகை யரணமுங் கடிந்து முத்தியிற்

(பிரதி) 1 காய்பிளந் துக்கின். 2 ரகிலுமோ. 3 வழங்குவெங், 4 தொத்தவே.

போவது புரிபவர் மனமும் பொன்விலைப்
பாவையர் மனமும்போற் பசையு மற்றதே. 360

கசு. பொரிபிறற் படுநிலம் பொரிந்து கீழுற
விரிதலிற் பெருவழி விளங்கித் தோன்றலால்
அரிமணிப் பணத்தர வரச னாட்டினும்
எரிகதிர்க் கினிதுபுக் கியங்க லாயதே. 361

கஎ. எரிந்தெழு கொடுஞ்சுர மினைய தெயதலும்
அருந்தவ னிவர்பெரி தளவி னாற்றலைப்
பொருந்தின ராயினும் பூவின் மெல்லியர்
வருந்துவர் சிறிதென மனத்தி னோக்கினான். 362

கஅ. நோக்கினன் வாண்முக நோக்க நோக்குடைக்
கோக்கும ரருமடி குறுக நான்முகன்
ஆக்கிய விஞ்சைக ளிரண்டு மவ்வயின்
ஊக்கின னவையவ ருள்ளத் துள்ளினார். 363

கசு. உள்ளிய காலையி னூழித் தீயினை
எள்ளுறு கொழுங்கன லெஞ்சும் வெஞ்சுரம்
தெள்ளுதண் புனலிடைச் சேற லொத்தது
வள்ளலு முனிவனை வணங்கிச் சொல்லுவான். 364

உ0. சுழிபடு கங்கையத் தொங்கன் மோலியான்
விழிபட வெந்ததோ வேறு தானுண்டோ
பழிபடா மன்னவன் பரித்த நாட்டிடை
அழிவதென் காரண மறிஞ கூறென்றான். 365

உக. என்றலு மிராமனை நோக்கி யின்னுயிர்
கொன்றுழல் வாழ்க்கையள் கூற்றின் றோற்றத்தள்
அன்றியு மையிரு நூறு மையன்மா
ஒன்றிய வலியினா ளுறுதி கேளெனா. 366

உஉ. இயக்கர்தங் குலத்துளா னுலக மெங்கணும்
வியக்குறு மொய்ம்பினா னெரியின் வெம்மையான்
மயக்கில்சற் சரனெனும் வல்த்தி னானருள்
துயக்கிலன் சுகேதுவென் றுளனோர் தூய்மையான். 367

உங. அன்னவன் மகவிலா தயருஞ் சிந்தையான்
மன்னெடுந் தாமரை மலரின் வைகிய

நன்னெடு முதல்வனை வழுத்தி நற்றவம்
பன்னெடும் பகலெலாம் பயந்த பான்மையான். 368

உச. முந்தின னருமறைக் கிழவன் முற்றுநின்
சிந்தனை யென்னெனச் சிறுவ ரின்மையான்
நொந்தன னருள்கென நுணங்கு கேள்வியாய்
மைந்தர்க ளிலையொரு மகளுண் டாமென்றான். 369

உரு. பூமட மயிலினைப் பொருவும் பொற்பொடும்
ஏமுறு மதமலை யீரைஞ் ஞூறுடைத்
தாமுறு வலியொடுந் தநய டோன்றுநீ
போவென மலரயன் புகன்று போயினான். 370

உசு. ஆயவ னருள்வழி யலர்ந்த தாமரைச்
சேயவ ளனவளர் செவ்வி கண்டிவட்
காயவர் யாவரென் றாய்ந்து தன்கிளை
நாயகன் [1]சுந்தனென் பவற்கு நல்கினான். 371

உஎ. காமனு மிரதியுங் கலந்த காட்சியீ
தாமென வியக்கனு மணங்க னாளும்வே
றியாமமும் பகலுமோ ரீறின் றென்னலாற்
றாமுறு பெருங்களிச் சலதி மூழ்கினார். 372

உஅ. பற்பல நாட்செலீஇப் பதுமை போலொளிர்
பொற்பினாள் வயிற்றிடைப் புவன மேங்கிட
வெற்பணி புயத்துமா ரீசன் வென்றிசேர்
மற்பெருஞ் சுவாகுவும் வந்து தோன்றினார். 373

உகூ. மாயையும் வஞ்சமும் வரம்பி லாற்றலுந்
தாயினும் பழகினார் தமக்குந் தேர்வொணா
தாயவர் வளர்வுழீஇ யவரை யீன்றவக்
காய்சினத் தியக்கனுங் களிப்பின் மேன்மையான் 374

கூ0. தீதறு மவுணர்க டமை தீர்தர
மோதுறு கடலெலா மொருகை மொண்டிடு
மாதவ னுறையிட மதனின் வந்துநீள்
பாதவ மனைத்தையும் பறித்து வீசினான். 375

(பிரதி) 1 சுகந்தனென்.

௩௧. கிழைவுறு மரதவம் வெஃகி னோர்விரும்
புழைகலை யிரலையை யுயிருண் டோங்கிய
வழையொடு மரனெலா மடிப்ப மாதவன்
தழலெழ விழித்தனன் சாம்ப ராயினான். 376

௩௨. மற்றவன் விளிந்தமை மைந்தர் தம்மொடும்
பொற்றொடி கேட்டுவெங் கனலிற் பொங்குறா
முற்றுற முடிக்குவன் முனியை யென்றெழா
நற்றவ னுறைவிட மதனை நண்ணினாள். 377

௩௩. இடியொடு மடங்கலும் வளியு மேங்கிடக்
கடிகெட வமரர்கள் கதிரு முட்கிடத்
தடியுடை முகிற்குலஞ் சலிப்ப வண்டமும்
வெடிபட வதிர்த்தெதிர் விளித்து மண்டவே. 378

௩௪. தமியெனு மளக்கருஞ் சலதி தந்தவன்
உமிழ்கனல் விழிவழி யொழுக வுங்கரித்
தழிவன செய்தலா லரக்க ராகியே
இழிகென வுரைத்தன னசனி யெஞ்சவே. 379

௩௫. வெருக்கொள வுலகையும் விண்ணு ளோரையும்
முருக்கியெவ் வுயிருமுண் டுழலு மூர்க்கராம்
அரக்கர்க ளாயின ரக்க ணத்தினில்
உருக்கிய செம்பென வுமிழ்கட் டயினார். 380

௩௬. ஆங்கவன் வெகுளியு மறைந்த சாபமும்
தாங்கின ரெதிர்செயுந் தருக்கி லாமையான்
நீங்கினர் சுமாலியை நெருங்கி நிற்குளம்
ஓங்கிய புதல்வரென் றுறவு கூறியே. 381

௩௭. அவனொடும் பாதலத் தனேக நாட்செலீஇத்
தவனுறு தசமுகன் றனக்கு மாதுலர்
இவரெனப் புடைத்தழித் துலக மெங்கணும்
பவனனிற் றிரிகுநர் பதகி மைந்தர்கள். 382

௩௮. மிகுந்திறன் மைந்தரை வெறித்து நீங்குறாத்
தகுந்தொழின் முனிவரன் சலத்தை யுள்ளியே
வகுந்துவின் வசுவரி வதிந்த திவ்வனம்
புகுந்தன ளழலெனப் புழுங்கு நெஞ்சினாள். 383

௩௯. மண்ணுருத் தெடுப்பினுங் கடலை வாரினும்
விண்ணுருத் திடிப்பினும் வேண்டிற் செய்கிற்பாள்
எண்ணுருத் தெரிவரும் பாவ மீண்டியோர்
பெண்ணுருக் கொண்டெனத் திரியும் பெற்றியாள். 384

௪0. பெருவரை யிரண்டொடும் பிறந்த நஞ்சொடும்
உருமுறழ் முழக்கொடு மூழித் தீயொடும்
இருபிறை செறித்தெழுங் கடலுண் டாமெனில்
வெருவருந் தோற்றத்தண் மேனி மானுமே. 385

௪௧. சூடக வரவுறழ் சூலக் கையினள்
காடுறு வாழ்க்கையள் கண்ணிற் காண்பரேல்
ஆடவர் பெண்மையை யவாவுந் தோளினாய்
தாடகை யென்பதச் சழக்கி நாமமே. 386

௪௨. உளப்பரும் பிணிப்புறு வுலோப மொன்றுமே
அளப்பருங் குணங்களை யழிக்கு மாறுபோல்
கிளப்பருங் கொடுமைய வரக்கி கேடிலா
வளப்பரு மருதவைப் பதனை மாற்றினாள். 387

வேறு.

௪௩. இலங்கையர சன்பணிய மைந்தொரிடை யூறா
விலங்கல்வலி கொண்டெனது வேள்விநலி கின்றாள்
அலங்கன்முகி லேயிவளிவ் வங்கநில மெங்கும்
குலங்களொ டடங்கநனி கொன்றுதிரி கின்றாள். 388

௪௪. முன்னுல களித்துமுறை நின்றவுயி ரெல்லாம்
தன்னுணவெ னக்கருது தன்மையவண் மைந்த
என்னினி யுணர்த்துவ தினிச்சிறிது நாளின்
மன்னுயி ரனைத்தையும் வயிற்றினிடு மென்றான். 389

௪௫. அங்கிறைவ னிப்பரி சுரைப்பவது கேளா
கொங்குறை நறைக்குல மலர்ச்சென் குனுக்கா
எங்குறைவ தித்தொழி லியற்றுபவ ளென்றான்
சங்குறை கரத்தொரு தனிச்சிலை தரித்தான். 390

௪௬. கைவரை யெனத்தகைய காளையுரை கேளா
ஐவரை யகத்திடை யடைத்தமுனி யைய
இவ்வரை யிருப்பதுவ ளென்பதனின் முன்போர்
மைவரை நெருப்பெரிய வந்ததென வந்தாள். 391

சஎ. சிலம்புகள் சிலம்பிடை செறித்தகழ லோடு
நிலம்புக மிதித்திட நெளித்தகுழி வேலைச்
சலம்புக வனற்றறுக ணத்தகனு மஞ்சிப்
பிலம்புக நிலக்கிரிகள் பின்றொடர வந்தாள். 392

சஅ. இறைக்கடை துடித்தபுரு வத்தளெயி றென்னும்
பிறைக்கடை பிறக்கிட மடித்தபில வாயாள்
கறைக்கடை யரக்கிவட வைக்கனலி ரண்டாய்
நிறைக்கடன் முளைத்தென நெருப்பெழ விழித்தாள். 393

சகூ. கடங்கலுழ் கருங்களிறு கையொடுகை தெற்றி
வடங்களி னுடங்குமுலை யாண்மறுகி வானோர்
இடங்களு நெடுந்திசையு மேழுலகும் யாவும்
அடங்கலு நடுங்கவுரு மஞ்சநனி யார்த்தாள். 394

ருo. ஆர்த்தவரை நோக்கிநகை செய்தெவரு மஞ்சக்
கூர்த்தநுதி முத்தலை யயிற்கொடிய கூற்றைப்
பார்த்தெயிறு தின்றுபகு வாய்முழை திறந்தோர்
வார்த்தையுரை செய்தனள் மலைக்குவமை யன்னாள். 395

ருக. கடக்கரும் வலத்தெனது காவலிதில் யாரும்
கெடக்கரிச றுத்தன னினிச்சுவை கிடக்கும்
விடக்கரிதெ னக்கருதி யோவிதியி னாலோ
படக்கருதி யோபகர்மின் வந்தபரி சென்றாள். 396

ருஉ. மேகமவை யிற்றாக விளித்தனள் புழுங்கா
மாகவரை யற்றாக வுதைத்தனண் மதித்திண்
பாகமெனு முற்றெயி றதுக்கியயில் பற்றா
ஆகமுற வுற்றெறிவ னென்றெதி ரழன்றாள். 397

ருங. அண்ணன்முனி வற்கது கருத்தெனினு மாவி
உண்ணென வடிக்கணை தொடுக்கில னுயிர்க்கே
துண்ணெனும் வினைத்தொழி றொடங்கியுள ளேனும்
பெண்ணென மனத்திடை பெருந்தகை நினைந்தான். 398

வேறு.

ருச. வெறிந்த செம்மயிர் வெள்ளெயிற் றாடனை
எறிந்து கொல்வெனென் றேற்கவும் பார்க்கிலாச்
செறிந்த தாரவன் சிந்தைக் கருத்தெலாம்
அறிந்த நான்மறை யந்தணன் கூறுவான். 399

௫௫. தீதென் றுள்ளவை யாவையுஞ் செய்தெமைக்
கோதென் றுண்டில ளித்தனை யேகுறை
யாதென் றெண்ணுவ திக்கொடி யாளையும்
மாதென் றெண்ணுவ தோமணிப் பூணினாய். 400

௫௬. நாண்மை யேயுடை [1]யார்ப்பிழைத் தால்நகை
வாண்மை யேயுடை வன்றிற லாடவர்
தோண்மை யேயிவள் பேர்சொலத் தோற்குமால்
ஆண்மை யென்னுமி தார்வசத் தாகுமே. 401

௫௭. இந்தி ரன்னிடைந் தானுடைந் தோடினார்
தந்தி ரம்படத் தானவர் வானவர்
மந்த ரம்மிவ டோளெனின் மைந்தரோ
டந்த ரம்மினி யாதுகொ லாண்மையே. 402

௫௮. கறங்க டற்றிகி ரிப்படி காத்தவர்
பிறங்க டைப்பெரி யோய்பெரி யோரொடும்
மறங்கொ டித்தரை மன்னுயிர் மாய்த்துநல்
லறங்கெ டுத்தவட் காண்மையும் வேண்டுமோ. 403

௫௯. சாற்று நாளற்ற தெண்ணித் தருமம்பார்த்
தேற்றும் விண்ணென்ப தல்ல திவளைப்போல்
நாற்றங் கேட்டலுந் தின்ன நயப்பதோர்
கூற்றுண் டோசொலாய் கூற்றுறழ் வேலினாய். 404

௬0. மன்னும் பல்லுயிர் வாரித்தன் வாய்ப்பெய்து
தின்னும் தன்மையெத் தீமைப தோவையா
பின்னுந் தாழ்குழற் பேதைமைப் பெண்ணிவள்
என்னுந் தன்மை யிருமையின் பாலதோ. 405

௬௧. ஈறி னல்லறம் பார்த்திசைத் தேனிவட்
சீறி நின்றிது செப்புகின் றேனலேன்
ஆறி நின்ற தருளன் றரக்கியைக்
கோறி யென்றன னன்னெறி கூறினான். 406

௬௨. ஐய னங்கது கேட்டற னல்லவும்
எய்தி னாலது செய்கவென் றேவினால்
மெய்ய நின்னுரை வேத மெனக்கொடு
செய்கை யன்றோ வறஞ்செயு மாறென்றான். 407

(பிரதி) 1. யார்பிழைத் தார்நகும்.

௬௩. கங்கைத் தீம்புன லுடன் கருத்தெலா
மங்கைத் தீயனை யாளும் மனக்கொளாச்
செங்கைச் சூலவெந் தீயையத் தீயவள்
வெங்கட் டீயொடு மேற்செல வீசினாள். 408

௬௪. புதிய கூற்றனை யாள்புகைந் தேவிய
கதிர்கொள் வேலெனுங் காலவெந் தீமுனி
விதியை மேற்கொண்டு நின்றவன் மேனுவர
மதியின் மேல்வருங் கோளென வந்ததே. 409

௬௫. மாலு மக்கணம் வாளியைத் தொட்டதும்
கோல விற்கால் குனித்ததுங் கண்டிலர்
காலனைப்பறித் தக்கடி யாள்விட்ட
சூல மிற்றதின் துண்டங்கள் கண்டனர். 410

௬௬. அல்லின் மாரி யனைய நிறத்தவள்
சொல்லின் மாத்திரை யிற்கட றார்ப்பதோர்
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத் தாளது
வில்லின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான். 411

வேறு.

௬௭. சொல்லொக்குங் கடிய வேகச் சுடுசரங் கரிய செம்மல்
மல்லொக்கு நிறத்தி னாண்மேல் விடுதலும் வயிரக் குன்றக்
கல்லொக்கு நெஞ்சிற் றங்கா தப்புறங் கழன்று கல்லாப்
புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன மறையெனப் போயிற் றன்றே.

௬௮. பொன்னெடுங் குன்ற மன்னான் புகர்முகப் பகழி யென்னும்
மன்னெடுங் கால வன்காற் றடித்தலு மிடித்து வானிற்
கன்னெடு மாரி பெய்யக் கடையுகத் தெழுந்த மேகம்
மின்னொடு மசனி யோடும் வீழ்வதே போல வீழ்ந்தாள். 413

௬௯. பொடியுடைக் கான மெங்குங் குருதிநீர் பொங்கி வீழத்
தடியுடை யெயிற்றுப் பேழ்வாய்த் தாடகை தலைக டோறும்
முடியுடை யரக்கற் கந்நாண் முந்தியுற் பாத மாகிப்
படியிடை யிற்று வீழ்ந்த வெற்றியம் பதாகை யொத்தாள். 414

௭0. தான்றிரிந் தாழி யாகத் தாடகை கடின மார்பத்
தூன்றிய பகழி வாயூ டொழுகிய குருதி வெள்ளம்
ஆன்றபே ருலக மெங்கு மாயினந் தந்தி மாலைத்
தோன்றிய செக்கர் வானந் தொடக்கற்று வீழ்ந்த தொத்த. 415